

24.10.2017

MIETINTÖ

EU:n Afrikka-strategiasta: kehityksen vauhdittaminen
(2017/2083(INI))

Kehitysvaliokunta

Esittelijä: Maurice Ponga

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS.....	3
ULKOASIAINVALIOKUNNAN LAUSUNTO	18
KANSAINVÄLISEN KAUPAN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	27
KANSALAISVAPAUKSIEN SEKÄ OIKEUS- JA SISÄASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	34
TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	41
LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	42

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

EU:n Afrikka-strategiasta: kehityksen vauhdittaminen (2017/2083(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 21 artiklan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 208 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittisen globaalistrategian ”Jaettu näkemys, yhteinen toiminta: vahvempi Eurooppa”, joka esiteltiin Eurooppa-neuvoston kokouksessa 28.–29. kesäkuuta 2016,
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2017 annetun parlamentin, neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien sekä komission yhteisen julkilausuman ”Uusi kehityspolitiikkaa koskeva eurooppalainen konsensus – meidän maailmamme, meidän ihmisarvomme, meidän tulevaisuutemme”,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen huippukokouksen ja Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksessa 25. syyskuuta 2015 hyväksytyn päätösasiakirjan ”Muuttakaamme maailmamme: kestävän kehityksen agenda 2030” sekä kestävän kehityksen 17 tavoitetta,
- ottaa huomioon maatalouteen ja elintarvikejärjestelmiin tehtäviä investointeja koskevat vastuullisen sijoittamisen periaatteet, jotka kehitettiin Maailman ruokaturvakomiteassa kestävän kehityksen tavoitteiden 1 ja 2 saavuttamisen edistämiseksi,
- ottaa huomioon vuonna 2015 hyväksytyn Addis Abeban toimintasuunnitelman kehityksen rahoituksesta,
- ottaa huomioon vuonna 2015 tehdyn Pariisin ilmastosopimuksen,
- ottaa huomioon 16. marraskuuta 2016 pidetyn Africa Action - huippukokouksen, joka vahvisti COP 22 -ilmastokokouksen afrikkalaista ulottuvuutta,
- ottaa huomioon 26. helmikuuta 2016 annetun komission tiedonannon EU:n toimintasuunnitelmasta luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan torjumiseksi (COM(2016)0087),
- ottaa huomioon Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen kumppanuussopimuksen (Cotonoun sopimus)¹ ja siihen vuonna 2005 ja 2010 tehdyt tarkistukset,
- ottaa huomioon Afrikan valtioiden ja Euroopan unionin valtion- ja hallitusten päämiesten Lissabonin huippukokouksessa 9. joulukuuta 2007 hyväksymän yhteisen Afrikka–EU-strategian (JAES) sekä Accrassa lokakuussa 2007 hyväksytyn

¹ EYVL L 317, 15.12.2000, s. 3.

toimintasuunnitelman (vuosille 2008–2010) ja Tripolissa marraskuussa 2010 hyväksytyin toimintasuunnitelman (vuosille 2011–2013),

- ottaa huomioon Brysselissä 2.–3. huhtikuuta 2014 pidetyn neljännen EU–Afrikka-huippukokouksen päätelmät ja etenemissuunnitelman, jossa määritetään kokousten muoto (Kairon muoto) ja kyseisten mannerten välisen yhteistyön toimintalinjat vuosina 2014–2017, sekä EU:n ja Afrikan julkilausuman muuttoliikkeestä ja liikkuvuudesta,
- ottaa huomioon toukokuussa 2014 hyväksytyin Afrikan unionin Agenda 2063 -toimintaohjelman,
- ottaa huomioon Paul Kagamén Afrikan unionin institutionaaliseen uudistukseen liittyvistä suositusehdotuksista laatiman kertomuksen ”The Imperative to Strengthen our Union”,
- ottaa huomioon Tunisissa 11.–13. heinäkuuta 2017 järjestetyn kansalaisyhteiskunnan kolmannen mannertenvälisen foorumin julistuksen, jossa kehoitettiin vahvistamaan kansalaisyhteiskunnan järjestöjen osallistumista ja nostamaan kansalaisyhteiskunnan yksilöt yhteisen Afrikka–EU-strategian keskipisteeseen,
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2017 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”Strateginen lähestymistapa selviytymiskykyyn EU:n ulkoisessa toiminnassa” (JOIN(2017)0021),
- ottaa huomioon 26. syyskuuta 2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1601 Euroopan kestävä kehityksen rahaston (EKKR), EKKR-takuun ja EKKR-takuurahaston perustamisesta¹,
- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2016 annetun ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi vakautta ja rauhaa edistävän välineen perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 230/2014 muuttamisesta,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2016 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”Uudistettu kumppanuus Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maiden kanssa” (JOIN(2016)0052),
- ottaa huomioon komission lukuisat tiedonannot EU:n ja Afrikan välisistä suhteista ja erityisesti 27. kesäkuuta 2007 annetun tiedonannon ”Kairosta Lissaboniin – EU:n ja Afrikan strateginen kumppanuus” (COM(2007)0357), 17. lokakuuta 2008 annetun tiedonannon ”Afrikan ja EU:n kumppanuus vuosi Lissabonin jälkeen” (COM(2008)0617) ja 10. marraskuuta 2010 annetun tiedonannon ”EU:n ja Afrikan suhteiden lujittamisesta: 1,5 miljardia asukasta, 80 maata, kaksi maanosaa, yksi yhteinen tulevaisuus” (COM(2010)0634),
- ottaa huomioon 5. toukokuuta 2017 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”Uutta vauhtia Afrikan ja EU:n kumppanuudelle” (JOIN(2017)0017) sekä 19. kesäkuuta 2017 samasta aiheesta annetut neuvoston päätelmät,

¹ EUVL L 249, 27.9.2017, s. 1.

- ottaa huomioon aikaisemmin antamansa päätöslauselmat unionin, Afrikan ja AKT-maiden välisistä suhteista ja erityisesti 4. lokakuuta 2016 annetun päätöslauselman AKT-maiden ja EU:n suhteiden tulevaisuudesta vuoden 2020 jälkeen¹,
 - ottaa huomioon 13. syyskuuta 2016 antamansa päätöslauselman ”EU:n Afrikka-hätärahasto: kehitysapuun ja humanitaariseen apuun liittyvät vaikutukset”²,
 - ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman EU:n vuotta 2015 koskevasta kertomuksesta kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta³,
 - ottaa huomioon 22. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman kehitysyhteistyön tehokkuuden parantamisesta⁴,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon kehitysvaliokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan, kansainvälisen kaupan valiokunnan ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnot (A8-0334/2017),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unionin ja Afrikan maiden välillä on historialliset yhteydet ja että niiden kohtalot ovat tiiviisti sidoksissa toisiinsa; ottaa huomioon, että EU on Afrikan tärkein kumppani talouden ja kaupan aloilla sekä kehitysyhteistyöhön, humanitaariseen apuun ja turvallisuuteen liittyvissä asioissa;
- B. katsoo, että Afrikan ja EU:n kumppanuudelle on tarjottava uudenlainen visio, joka heijastaa kummankin maanosan poliittisen, taloudellisen, ympäristöön liittyvän ja sosiaalisen tilanteen kehitystä; katsoo, että on tarpeen mukautua uusiin toimijoihin kansainvälisellä näyttämöllä – Kiina mukaan lukien – ja siirtyä kohti tehostettua, uudenaikaista ja entistä poliittisempaa kumppanuutta, jossa keskitytään keskeisten yhteisten etujemme puolustamiseen;
- C. katsoo, että EU:n ja Afrikan välisten suhteiden on perustuttava keskinäisen ymmärtämisen ja yhteisten etujen periaatteisiin sekä yhteisiin arvoihin vastavuoroisen kumppanuuden puitteissa;
- D. ottaa huomioon, että EU:n ja Afrikan mantereiden väliset suhteet perustuvat erilaisiin oikeudellisiin välineisiin ja poliittisiin strategioihin ja että niiden välistä synergiaa ja johdonmukaisuutta on lujitettava kumppanuuden tehostamiseksi ja sen kestävyuden edistämiseksi;
- E. ottaa huomioon, että Cotonoun sopimus yhdistää Euroopan unioniin 79 AKT-maata, joista 48 sijaitsee Saharan eteläpuolisessa Afrikassa, ja se on tärkein kumppanuussopimus EU:n ja Afrikan välillä; ottaa huomioon, että EU on solminut suhteita myös sellaisiin Afrikan maihin, jotka eivät ole Cotonoun sopimuksen osapuolia; ottaa huomioon, että EU:n ja AKT-maiden kumppanuus perustettiin aikana,

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0371.

² Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0337.

³ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0246.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0437.

jolloin AKT-maat eivät olleet vielä muodostaneet nykyisiä alueellisia tai maanosan laajuisia yhteistyörakenteitaan; katsoo, että on olennaisen tärkeää virtaviivaistaa EU:n ja Afrikan välisiä eri politiikkakehyksiä vuonna 2003 perustetun Afrikan unionin ja vuonna 2007 hyväksytyn yhteisen Afrikka–EU-strategian seurauksena; toteaa, että yhteisen Afrikka–EU-strategian johdannossa on selvästi ilmaistu tavoite pitää Afrikkaa yhtenä kokonaisuutena;

- F. ottaa huomioon, että EU käy Afrikan maiden kanssa tiivistä institutionaalista ja poliittista vuoropuhelua EU–Afrikka-huippukokousten, hallitustenvälisen organisaation Välimeren unionin ja AKT–EU-yhteistyöelinten, kuten AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen, Välimeren unionin edustajakokouksessa toimivan parlamentin valtuuskunnan tai yleisafrikkalaisen parlamentin, avulla;
- G. ottaa huomioon, että yhdennentoista Euroopan kehitysrahaston (EKR) määrärahat ovat 30,5 miljardia euroa, joista 900 miljoonaa euroa on varattu Afrikan rauhanrahastoa varten, ja että 1,4 miljardia euroa EKR:n määrärahoista käytetään EU:n Afrikka-hätärahostoa varten; ottaa huomioon, että yli 5 miljardia euroa on suunnattu Afrikan maiden tarpeisiin Euroopan naapuruusvälineen (ENI) yhteydessä ja että 845 miljoonaa on osoitettu kehitysyhteistyön rahoitusvälineen (DCI) alaiseen yleisafrikkalaiseen ohjelmaan yhteisen Afrikka–EU-strategian täytäntöönpanemiseksi;
- H. katsoo, että seuraava EU–Afrikka-huippukokous, joka pidetään Abidjanissa 29.-30. marraskuuta 2017 aiheesta ”Investointi nuoriin”, tarjoaa tilaisuuden luoda, tukea ja kehittää taloudellisia edellytyksiä keskeisiä yhteisiä etuja puolustavien kumppaneiden väliselle todelliselle tasavertaisuudelle;
- I. katsoo, että uusi yhteinen Afrikka–EU-strategia on sisällytettävä Cotonoun sopimuksen jälkeiseen uuteen sopimukseen;
- J. ottaa huomioon, että EU on Afrikan mantereen pitkäaikainen kumppani ja keskeinen turvallisuuden takaaja, mikä on äärimmäisen tärkeä seikka; ottaa huomioon, että Euroopan mantereen turvallisuus ja kestävä kasvu ovat tiiviisti ja välittömästi yhteydessä Afrikan mantereen vakauteen ja kehitykseen ja päin vastoin;
- K. katsoo, että Afrikan maanosan kehityksen ja vakauden kannalta on äärimmäisen tärkeää, että Afrikan rauhan ja turvallisuuden rakenteiden tehokasta täytäntöönpanoa tuetaan jatkuvasti ja että Euroopan unioni, Afrikan unioni ja muut Afrikassa vaikuttavat kansainväliset toimijat ovat sitoutuneet asiaan;
- L. toteaa, että muuttoliike on tärkeässä asemassa EU:n ulko- ja turvallisuuspoliittisessa globaalistrategiassa ja ensisijainen tema EU:n ulkosuhteissa, kuten sen Afrikan-suhteissa; katsoo, että Afrikalla ja Euroopalla on yhteisiä etuja ja yhteinen vastuu muuttoliike- ja liikkuvuusasioissa, ihmiskaupan ja ihmiskuljetuksen torjunta mukaan lukien, ja että muuttoliikkeen hallinta edellyttää maailmanlaajuisia ratkaisuja, jotka perustuvat yhteisvastuullisuuteen, vastuunjakoon ja muuttajien oikeuksien ja kansainvälisen oikeuden kunnioittamiseen, ja kehitysyhteistyövälineiden tehokasta käyttämistä;
- M. ottaa huomioon, että yli 218 miljoonaa ihmistä elää Afrikassa äärimmäisessä köyhyydessä; ottaa huomioon, että äärimmäisessä köyhyydessä elävien ihmisten osuus

Saharan eteläpuolisessa Afrikassa on vähentynyt vuonna 1990 kirjatusta 56 prosentista 43 prosenttiin vuonna 2012; ottaa huomioon, että 47:stä vähiten kehittyneestä maasta 33 sijaitsee Afrikassa, minkä vuoksi EU:n ja Afrikan kumppanuus on keskeinen väline pantaessa täytäntöön kestäväen kehityksen toimintaohjelma Agenda 2030 ja pyrittäessä saavuttamaan kestäväen kehityksen tavoitteet ja erityisesti köyhyyden poistamista koskeva tavoite;

- N. ottaa huomioon, että infrastruktuuritarpeet on arvioitu Afrikassa 75 miljardiksi euroksi vuodessa, kulutusmarkkinoiden arvon uskotaan nousevan 1 000 miljardiin dollariin vuonna 2020, suorat ulkomaiset investoinnit kasvavat jatkuvasti ja niiden arvioidaan nousevan 144 miljardiin dollariin vuonna 2020; toteaa myös, että Afrikan väkiluku on nykyisin miljardi asukasta;
- O. ottaa huomioon, että Afrikan vienti koostuu edelleen pääasiassa jalostamattomista tuotteista ja että suuri osa viennistä kohdistuu kauppaetuuksia myöntäviin maihin; katsoo, että useimpien afrikkalaisten tuotteiden vapaa markkinoillepääsy parantaa Afrikan maiden valmiuksia ja lisää niiden kilpailukykyä ja osallistumista maailmanmarkkinoille, kun siihen liittyy muun muassa toimia, joilla pyritään pysyvään kestäväen teollistumiseen ja maaseutuelinkeinojen tuottavuuteen keskeisinä kehityssuuntauksina;
- P. katsoo, että väestökehitys on otettava huomioon, sillä Afrikan väkiluku saattaa joidenkin ennusteiden mukaan nousta vuoteen 2050 mennessä 2,5 miljardiin, ja suuri osa tästä väestöstä tulee olemaan nuoria, kun taas Euroopan väestön odotetaan ikääntyvän huomattavasti; pitää näin ollen ratkaisevan tärkeänä, että Afrikassa luodaan miljoonia työpaikkoja ja naisten ja nuorten vaikutusvallan vahvistamista edistetään ja tuetaan erityisesti koulutuksen, terveydenhuollon saatavuuden ja ammatillisen koulutuksen avulla;

EU:n ja Afrikan välisen poliittisen vuoropuhelun vahvistaminen on ennakkoehto uudistetulle strategiselle kumppanuudelle

1. panee merkille uuden tiedonannon ”Uutta vauhtia Afrikan ja EU:n kumppanuudelle”, jolla pyritään antamaan uutta pontta Afrikan ja EU:n kumppanuudelle sen vahvistamiseksi ja syventämiseksi niin, että keskitytään kummankin maanosan vaurauteen ja vakauteen kestäväen kehityksen tavoitteiden, uuden kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen, joka tarjoaa suuntaviivat unionin kehityspolitiikalle, Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittisen globaalistrategian ja Agenda 2063 -toimintaohjelman yhteydessä tehtyjen sitoumusten mukaisesti;
2. palauttaa mieliin Afrikan merkityksen EU:n keskeisenä strategisena kumppanina ja pitää ratkaisevan tärkeänä vahvistaa EU:n ja Afrikan unionin suhteita tarkistetun ja laajennetun vuoropuhelun avulla, johon sisällytetään avoimuuden ja hyvän hallintotavan periaatteet, jotta päästään kumpaakin osapuolta hyödyttävään tilanteeseen ja voidaan tasa-arvoisen ja kestäväen yhteistyön avulla vastata yhteisiin haasteisiin ja turvata yhteiset edut ja varmistaa samalla omavastuullisuuden periaatteen toteutuminen ja kunkin kumppanimaan erityisolosuhteiden ja kehityksen tason huomioon ottaminen;
3. pyytää, että tulevassa kumppanuudessa keskitytään sekä Afrikan unionin että EU:n tunnistamiin ensisijaisiin aloihin, joita ovat muun muassa

- taloudellinen kehitys (kaupan, talouskumppanuussopimusten, tehostetun alueellisen yhdentymisen, talouden monipuolistumisen, kestäväen teollistumisen ja laadukkaiden työpaikkojen luomisen avulla)
 - hyvä hallintotapa, ihmisoikeudet mukaan lukien
 - inhimillinen kehitys perustarpeet kattavien julkisten palvelujen avulla, joita ovat muun muassa koulutus, terveydenhuolto, vesi- ja jätevesihuolto, sukupuolten tasa-arvo, tiede, teknologia ja innovointi
 - turvallisuus ja terrorismin torjunta
 - muuttoliike ja liikkuvuus
 - ympäristö, ilmastonmuutos mukaan lukien;
4. palauttaa mieliin, että talousarviotuki on paras tapa myöntää avustusta, sillä se antaa hallituksille mahdollisuuden määritellä tarpeet ja painopisteet; palauttaa mieliin, että yleisen tai alakohtaisen talousarviotuen avulla voidaan tukea kehityspolitiikkoja ja maksimoida määrärahojen käyttö;
 5. pitää myönteisenä, että Norsunluurannikolla marraskuussa 2017 pidettävän viidennen EU–Afrikka-huippukokouksen keskeisenä teemana on nuoret, koska nuoret ovat tärkeässä asemassa kummankin maanosan tulevaisuuden kannalta;
 6. palauttaa mieliin AKT–EU-yhteistyön merkityksen ja tehokkuuden sekä kehityksen alalla saavutetut tulokset; korostaa, että tämä oikeudellisesti sitova kehys on säilytettävä vuoden 2020 jälkeen; korostaa, että tätä yhteistyötä on tehostettava samalla kun kehitetään alueellista ulottuvuutta muun muassa lujittamalla yhteistyötä Afrikan unionin, alueellisten talousyhteisöjen ja muiden alueellisten järjestöjen kanssa; pyytää, että Cotonoun jälkeisestä sopimuksesta käytävissä neuvotteluissa poliittista vuoropuhelua käsitellään aikaisempaa strategisemmalla, pragmaattisemmalla, kattavammalla ja jäsennellymmällä tavalla;
 7. pyytää, että AKT–EU-yhteistyön parlamentaarista ulottuvuutta lisätään; korostaa, että EU:n ja AKT:n yhteinen parlamentaarinen edustajakokous on ainutlaatuinen keskustelufoorumi, jolla on tärkeä asema vahvistettaessa demokratian, oikeusvaltioperiaatteen ja ihmisoikeuksien kunnioittamista;
 8. korostaa, että Euroopan naapuruuspolitiikan (ENP) uudelleentarkastelu tarjoaa tilaisuuden tehostaa naapuruuspolitiikan ja muita Afrikan valtioita koskevan politiikan koordinoitua laajentamalla yhteistyön puitteita koskemaan myös alueellisia kysymyksiä kuten turvallisuutta, energiaa ja jopa muuttoliikettä;
 9. palauttaa mieliin, että Afrikan ja EU:n kumppanuudessa on noudatettava koordinoitua lähestymistapaa EU:n jäsenvaltioiden kesken sekä EU:n ja sen jäsenvaltioiden välillä SEUT-sopimuksen 210 artiklassa tarkoitetulla tavalla; palauttaa vastaavasti mieliin, että EU:n ja Afrikan harjoittamissa politiikoissa ja toteuttamissa aloitteissa on tarpeen kunnioittaa kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskevaa EU:n periaatetta kestäväen kehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi;
 10. kehottaa noudattamaan tinkimättä kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskevaa periaatetta EU:n ja Afrikan kauppasuhteissa, mikä merkitsee täytäntöönpanokelpoisten kauppaa ja kestäväen kehitystä koskevien lausekkeiden sisällyttämistä kaikkiin EU:n

Afrikan maiden kanssa tekemiin kauppasopimuksiin komission ”Kaikkien kauppa”-strategian yhteydessä tekemien sitoumusten mukaisesti;

11. toteaa pitävänsä tärkeänä sitä, että jäsenvaltiot täyttävät sitoumuksensa kohdistaa 0,7 prosenttia BKT:sta viralliseen kehitysapuun, jotta voidaan vahvistaa Afrikan kanssa tehtävää yhteistyötä;
12. kannattaa pyrkimystä syventää EU:n ja Afrikan välistä liittoutumista globaalihallintaan liittyvien asioiden käsittelemiseksi; korostaa tässä yhteydessä, että Afrikan unionin kanssa käytävää vuoropuhelua on vahvistettava ja Afrikan unionin taloudellinen itsenäisyys on taattava rahoitusta koskevan Kigalin päätöksen mukaisesti vähentämällä sen riippuvuutta ulkopuolisesta rahoituksesta; panee merkille Paul Kagamén kertomuksessa esitetyt Afrikan unionin vahvistamiseen liittyvät ehdotukset, joiden avulla voidaan antaa pontta Afrikan poliittiselle yhdentymisprosessille;
13. korostaa kansalaisyhteiskunnan – mukaan lukien kansalaisjärjestöt, uskonnolliset järjestöt, nuorten ja naisten oikeuksia edistävät järjestöt, yksityissektori, ammattiyhdistykset, parlamentaariset yleiskokoukset, paikallisviranomaiset ja muuttajayhteisö – merkitystä EU:n ja Afrikan välisen poliittisen vuoropuhelun lujittamisessa, jotta voidaan taata ihmisiin keskittyvä kumppanuus;
14. korostaa, että kansalaisyhteiskunnan osallistumista Afrikan ja EU:n kumppanuuteen on vahvistettava edistämällä sen valmiuksien lujittamista erityisesti välittämällä taitotietoa ja varmistamalla kansalaisyhteiskunnan edustajien osallistuminen asiaankuuluvien uudistuksien ja poliitikkojen suunnitteluun ja täytäntöönpanoon; katsoo, että kansalaisjärjestöjen osallistuminen on tärkeää julkisen vastuuvollisuuden kannalta; kannattaa toteutettuja järjestelyjä, joilla pyritään tekemään kansalaisyhteiskunnasta keskeinen kumppanuuden osatekijä, ja erityisesti yhteistä vuotuista foorumia, jonka tavoitteena on panna täytäntöön EU:n ja Afrikan etenemissuunnitelma; pitää kuitenkin valitettavana, ettei yhteinen vuotuinen foorumi ole vielä kertaakaan kokoontunut, ja kehottaa EU:ta ja Afrikan unionia laatimaan tarvittavat taloudelliset ja poliittiset puitteet, joilla varmistetaan kaikkien sidosryhmien tarkoituksenmukaisen osallistuminen kumppanuuteen, Afrikan unionin ja EU:n viides huippukokous mukaan lukien;

Luodaan kaikkia ihmisiä ja erityisesti nuoria varten yhä selviytymiskykyisempiä valtioita ja yhteiskuntia kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi

15. katsoo, että selviytymiskyvystä – ja sen viidestä eri osa-alueesta – on tehtävä uuden Afrikka–EU-strategian keskeinen toimintalinja;

Poliittinen selviytymiskyky

16. korostaa, että hyvää hallintotapaa, demokratiaa, oikeusvaltiota ja ihmisoikeuksien kunnioittamista on vahvistettava ja lisäksi korruption torjuntaan on sitouduttava kummassakin maanosassa, sillä ne ovat erottamattomia kestävän kehityksen osatekijöitä;
17. kehottaa sen vuoksi käymään avointa ja osallistavaa, keskinäiseen kunnioitukseen perustuvaa vuoropuhelua näistä arvoista ja periaatteista ja tekemään niistä keskeisen yhteistyön toimintalinjan erityisesti siten, että kehitysavun ehtona olisi näiden arvojen ja

periaatteiden ehdoton kunnioittaminen;

18. korostaa, että päättäväisempi hallintoon liittyvien haasteiden käsitteleminen kummassakin maanosassa on ensiarvoisen tärkeää, jotta voidaan rakentaa oikeudenmukaisempia, vakaampia ja turvallisempia yhteiskuntia; painottaa, että omavastuullisuuden vahvistamiseksi on tarpeen jatkaa ihmisoikeuksien ja hallinnon ylläpitämistä ja edistämistä olemassa olevien kansainvälisten oikeudellisten välineiden, sääntöjen, periaatteiden ja mekanismien perusteella, mukaan lukien Afrikan alueellisten hallintoelinten oikeudelliset välineet, säännöt, periaatteet ja mekanismit, joita ovat Afrikan peruskirja ihmisoikeuksista ja kansojen oikeuksista ja sen pöytäkirjat, Afrikan peruskirja demokratiasta, vaaleista ja hyvästä hallinnosta, Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien toimikunta ja Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien tuomioistuin;
19. muistuttaa, että kansainvälisellä rikostuomioistuimella on tärkeä merkitys rankaisemattomuuden torjunnassa sekä rauhan, turvallisuuden, yhdenvertaisuuden, oikeudenmukaisuuden, oikeussuojan ja korvausten saatavuuden vaalijana; pyytää Euroopan unionin jäsenvaltioita ja Afrikan valtioita jatkamaan Rooman perussäännön ja kansainvälisen rikostuomioistuimen tukemista; kehottaa kaikkia Rooman perussäännön allekirjoittajia ratifioimaan sen mahdollisimman pian;
20. kannattaa Afrikan unionin ja EU:n yhteisen korkean tason konferenssin järjestämistä vaalimenettelyistä, demokratiasta ja hallinnosta Afrikassa ja Euroopassa ja pyytää, että Euroopan parlamentti, yleisafrikkalainen parlamentti, AKT:n ja EU:n yhteinen parlamentaarinen edustajakokous ja Välimeren unionin parlamentaarinen edustajakokous otetaan täysimääräisesti mukaan järjestelyihin; kehottaa vahvistamaan eri edustajakokouksien välisiä yhteyksiä synergioiden ja toteutettavien toimien johdonmukaisuuden edistämiseksi;

Turvallisuuteen liittyvä selviytymiskyky

21. panee jälleen merkille, että turvallisuus ja kehitys ovat läheisessä yhteydessä toisiinsa; toteaa, että on tarpeen ottaa entistä paremmin huomioon turvallisuuteen liittyvät huolenaiheet ja kehitystavoitteet hauraiden valtioiden erityisongelmien käsittelemiseksi ja kestävämpien valtioiden ja yhteiskuntien edistämiseksi; toteaa, että tämä olisi toteutettava erityisten välineiden ja lisärahoituksen avulla;
22. pyytää vahvistamaan EU:n ja Afrikan välistä yhteistyötä turvallisuuden ja oikeuden alalla kansainvälisen oikeudellisen kehityksen osalta, jotta ongelmien käsittelyyn voidaan soveltaa kokonaisvaltaista lähestymistapaa ja torjua aikaisempaa paremmin järjestäytyntä rikollisuutta, ihmiskauppaa ja -salakuljetusta erityisesti lasten osalta ja terrorismia; katsoo, että EU:n toiminnalla ja Afrikan maiden hyväksymillä strategioilla, erityisesti Agenda 2063 -toimintaohjelmassa esitetyillä rauhan ja turvallisuuden strategioilla, olisi oltava synergiaetuja;
23. korostaa, että EU:n, Afrikan unionin, alueellisten järjestöjen ja muiden Afrikassa toimivien asiaankuuluvien poliittisten toimijoiden on toimittava yhteistyössä turvallisuuden alalla kehitysmaiden valmiuksien lisäämiseksi, maiden turvallisuussektorien uudistamiseksi ja toimien tukemiseksi aseistariisunnan alalla ja entisten taistelijoitten demobilisoinnissa ja yhteiskuntaan sopeuttamisessa

(DDR-toiminta);

24. palauttaa mieliin, että terrorismi on maailmanlaajuinen uhka alueelliselle rauhalle ja vakaudelle sekä kestäväälle kehitykselle ja sisäiselle turvallisuudelle ja että kansallisten hallitusten, alueellisten ja kansainvälisten organisaatioiden ja EU:n virastojen on torjuttava sitä koordinoitulla tavalla; kehottaa tiivistämään yhteistyötä Afrikka–EU-strategian puitteissa, jotta voidaan torjua rankaisemattomuutta, edistää oikeusvaltioperiaatetta sekä poliisin ja oikeuslaitoksen valmiuksien laajentamista tiedonvaihdon ja parhaiden käytäntöjen vaihdon helpottamiseksi, ja jotta voidaan ennaltaehkäistä, estää ja torjua terrorismin rahoittamista ja edistää syytteesen asettamista; katsoo, että terrorismin vastaiseen strategiaan olisi kuuluttava myös toimia, joilla edistetään uskontojen välistä vuoropuhelua ja ennaltaehkäistään väkivaltaiseen ääriliikehdintään johtavaa radikalisoitumista Afrikassa ja Euroopassa, erityisesti nuorten keskuudessa;
25. palauttaa mieliin EU:n Afrikassa toteuttamien eri tehtävien ja operaatioiden merkityksen; panee tyytyväisenä merkille G5 Sahel -ryhmän perustamisen; kehottaa vahvistamaan eurooppalaisia rauhaa ja turvallisuutta edistäviä toimia yhteistyössä afrikkalaisten ja kansainvälisten kumppanien kanssa ja tukemaan Afrikan rauhan ja turvallisuuden rakenteiden (APSA) täysimääräiseen toimintavalmiuteen saattamista; pyytää EU:ta maksamaan alkurahoitusosuuden Afrikan unionin rauhanrahastolle sovitteluun ja diplomatiaan liittyviä toimia varten;

Ympäristöön liittyvä selviytymiskyky

26. palauttaa mieliin, että Afrikka on erityisen herkkä ilmastonmuutoksen vaikutuksille; pitää olennaisen tärkeänä, että EU kehittää strategisen lähestymistavan, jolla edistetään ilmastoon liittyvää selviytymiskykyä ja tuetaan Afrikan maiden ja erityisesti vähiten kehittyneiden maiden pyrkimyksiä vähentää kasvihuonekaasupäästöjä ja sopeutua ilmastonmuutokseen; korostaa, että ilmastonmuutos on tekijä, joka moninkertaistaa konfliktien, kuivuuden, nälänhädän ja muuttoliikkeen riskit, kuten Etelä-Sudanissa, Nigeriassa ja Somaliassa hiljattain puhjennut nälänhätä on osoittanut; palauttaa tässä yhteydessä mieliin, että on tärkeää edistää ja noudattaa Pariisissa vuonna 2015 tehtyä sitoumusta 100 miljardin dollarin myöntämisestä kehitysmaille vuoteen 2020 mennessä; pyytää hyödyntämään Afrikan ja EU:n kumppanuuden uusia muotoja, jotta teknologioiden rahoittamisen ja siirtämisen esteitä voidaan poistaa;
27. korostaa, että Afrikan luonnonympäristö on runsas ja monimuotoinen; pyytää, että biologisen monimuotoisuuden suojeleminen asetetaan keskeiselle sijalle Afrikan unionin ja EU:n poliittisessa ohjelmassa; kehottaa panemaan Afrikka–EU-strategian täytäntöön yhdessä luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan torjumista koskevan EU:n toimintasuunnitelman painopistealojen kanssa ja suojelemaan luonnonperintöä ja etenkin luonnonpuistoja;
28. kannustaa lisäämään investointeja uusiutuvan energian ja kiertotalouden aloilla, jotta annetaan lisäpontta sellaisten toimien toteuttamiselle, joilla edistetään ympäristön kunnioittamista ja luodaan työllistymismahdollisuuksia; palauttaa mieliin, että kohtuuhintaisen, luotettavan, kestävä ja nykyaikaisen energian saatavuuden varmistaminen kaikille on elintärkeää ihmisten perustarpeiden täyttämiseksi ja välttämätöntä lähes kaikessa taloudellisessa toiminnassa sekä merkittävä kehitystä

edistävä tekijä; kehottaa EU:ta jatkamaan tukeaan Afrikan uusiutuvaa energiaa koskevalle aloitteelle ja pitää myönteisenä komission ehdotusta käynnistää uusi ilmastomuutosta ja kestävä energiaa koskeva EU:n ja Afrikan tutkimus- ja innovointikumppanuus;

29. pyytää, että Afrikan ja EU:n kumppanuudessa keskitytään maatalouteen ja elintarviketurvaan pitkällä aikavälillä ja edistetään elintarviketurvan ja ilmastotoimien välistä synergiaa; kehottaa EU:ta tässä yhteydessä lisäämään tukeaan kestävälle maataloudelle, peltometsäviljelylle ja agroekologisille menetelmille, jotka kunnioittavat perinteistä maankäyttöä ja varmistavat maan, veden ja open source -siemenien saatavuuden; pyytää lisäksi, että EU tukee erityisesti pienviljelijöitä, pientuottajia ja paimentolaisia elintarviketurvan saavuttamiseksi rakentamalla infrastruktuuria ja investoimalla siihen Maailman ruokaturvakomitean maatalouteen ja elintarvikejärjestelmiin tehtäviä investointeja koskevien vastuullisen sijoittamisen periaatteiden mukaisesti ja tukemalla osuuskuntien perustamista; korostaa lisäksi kansalaisjärjestöjen yhteisöissä hankkimia valmiuksia ja kokemusta kestävä maatalouden alalla;
30. panee tyytyväisenä merkille EU:n aloitteet, joilla vaaditaan luonnonvarojen hoidon parantamista ja luonnonvaroilla käytävän kaupan avoimuuden lisäämistä; katsoo, että mineraalien, puutavaran ja luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön kaltaisten luonnonvarojen kestävä hoito ja niillä käytävä kauppa mahdollistaisi sen, että maat, joissa on runsaasti luonnonvaroja, ja niiden väestöt voisivat hyödyntää niitä vielä nykyistä enemmän; palauttaa mieliin, että konfliktialueilta peräisin olevia mineraaleja koskevan EU:n lainsäädännön mukaan on tarpeen ottaa käyttöön yhdenmukainen lähestymistavan mukaisia liitännäistoimenpiteitä, joilla kannustetaan soveltamaan kansainvälisiä due diligence -normeja sellaisina kuin ne määritetään OECD:n due diligence -ohjeissa; kehottaa laatimaan EU:n ja Afrikan yhteisen peruskirjan luonnonvarojen kestävästä hoidosta;

Taloudellinen selviytymiskyky

31. katsoo, että vakaa sääntely- ja institutionaalinen ympäristö sekä terve talous ovat kilpailukyvyyn, investointien, työpaikkojen luomisen, elämänlaadun parantamisen ja kestävä kasvun kannalta olennaisia seikkoja; korostaa tässä yhteydessä, että yhtiöoikeutta koskevan tiedon sähköistä saatavuutta on parannettava; palauttaa mieliin, että talouskasvu ilman valtion puolueettomuutta ei välttämättä takaa yhteiskunnallista kehitystä tai edistystä, ja toteaa, että on varmistettava vaurauden uudelleenjakoa ja palvelujen tarjoaminen kansalaisille ja parannettava yhtäläisiä mahdollisuuksia;
32. kehottaa tehostamaan yhteistyötä Euroopan ja Afrikan yksityissektoreiden välillä sekä keskittämään investoinnit erityisesti tiukkoihin eettisiin sääntöihin ja sosiaalisen vastuun periaatteiden kunnioittamiseen perustuvien julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien avulla avainaloille, joita ovat muun muassa
 - kestävä energiatalous, johon sisältyy sähkönsaannin varmistaminen kaikille
 - perusinfrastruktuuri erityisesti liikenteen alalla, meriliikenne mukaan lukien
 - luonnonvarojen kestävä käyttö

- kestävä maatalous
 - sininen talous, meriteollisuus mukaan lukien
 - tutkimus, tiede, teknologia ja innovointi sekä yhteistä etua koskevilla aloilla että erityisesti toista mannerta koskevilla aloilla, kuten köyhyyteen liittyvät ja laiminlyödyt sairaudet
 - digitalisointi tärkeänä tekijänä taattaessa Afrikan taloudellinen kehitys ja yhdistettäessä kansoja keskenään;
33. korostaa, että alueellinen yhdentymisen on taloudellisen kehityksen moottori ja välttämättömyys globaalissa maailmassa; kehottaa tukemaan etelä–etelä-yhteistyötä, joka heijastaa Afrikan mantereeseen asteittaista muutosta; kannattaa maanosan laajuisen vapaakauppa-alueen perustamista Afrikkaan sekä Afrikan sisäisen kaupan lisäämistä 50 prosenttiin vuoteen 2050 mennessä; palauttaa myös mieliin kehitysnäkymät, jotka sisältyvät EU:n ja Afrikan maiden talouskumppanuussopimuksiin ja kauppasopimuksiin, joiden avulla voidaan edistää kestävä kehitystä, ihmisoikeuksia ja reilua ja eettistä kauppaa; korostaa, että tarvitaan kehitystä tukevia alkuperäsääntöjä, tehokkaita suojalausekkeita, epäsymmetrisiä vapauttamisen aikatauluja, kehityksessä olevien teollisuudenalojen suojelua ja tullimenettelyjen yksinkertaistamista ja avoimuutta; palauttaa mieliin, että talouskumppanuussopimusten tavoitteena on auttaa AKT-maita laajentamaan markkinoitaan, edistämään tavarakauppaa ja lisäämään investointeja ja että ne ennakoivat EU:n ja AKT-maiden välisen tavarakaupan hidasta, asteittaista ja epäsymmetristä avautumista;
34. vaatii avoimuutta kauppasopimuksiin ja kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien, myös kyseisten maiden kansalaisyhteiskuntien, täysimääräistä osallistumista virallisten kuulemisten kautta tuleviin neuvotteluihin ja tällä hetkellä neuvoteltavana olevien sopimusten täytäntöönpanoon;
35. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita parantamaan kauppaa tukevien kehitysapuohjelmien koordinoitua ja lisäämään Afrikkaa koskevien investointipolitiikkojensa synergioita; kehottaa lisäksi sitoutumaan taloudellisesti entistä voimakkaammin kauppaa tukevaan kehitysapuun ja tekniseen apuun sekä valmiuksien kehittämistä koskeviin aloitteisiin, jotka ovat olennaisen tärkeitä Afrikan maille ja erityisesti vähiten kehittyneille maille;
36. katsoo, että yksityissektorilla – mikroyrityksistä pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, osuuskuntiin ja monikansallisiin yhtiöihin – on keskeinen rooli työpaikkojen luomisessa ja kehitysprosessissa ja että se osallistuu kehitysprosessin rahoitukseen; korostaa pk-yritysten ja pienten perheyrittäjien erityistä asemaa ja pyytää tukea erityisesti niitä koskevalle aloitteelle; panee tyytyväisenä merkille Euroopan kestävän kehityksen rahaston perustamisen ja toteaa, että sen tavoitteena olisi oltava yksityissektorin tukeminen Afrikan maissa ja erityisesti hauraissa maissa toimivien paikallisten yritysten ja pk-yritysten tukeminen ja siten investointien ja erityisesti naisille ja nuorille suunnattujen kestävien työpaikkojen luomisen edistäminen;
37. palauttaa mieliin velvoitteet, jotka yksityissektorin on täytettävä Yhdistyneiden kansakuntien ja OECD:n suuntaviivojen mukaisesti; kehottaa uudelleen EU:n ja Afrikan unionin jäsenvaltioita osallistumaan rakentavasti monikansallisten yhtiöiden ja muiden

liikeryitysten vastuuta ihmisoikeuksista tarkastelemaan YK:n hallitustenväliseen työryhmään, jotta laaditaan kansainvälisesti sitova sopimus, joka perustuu liiketoimintaa ja ihmisoikeuksia koskeviin YK:n suuntaviivoihin ja jossa tarkastellaan ihmisoikeuksien ja sosiaali- ja ympäristönormeihin liittyvien velvoitteiden noudattamista yrityksissä;

38. korostaa, että Afrikan ja EU:n välisen kumppanuuden yhteydessä on luotava ihmisarvoisia työpaikkoja ja yhdistettävä ne investointeihin; pyytää tässä yhteydessä ILO:n normien kunnioittamista; korostaa yhteiskunnallisten, taloudellisten ja institutionaalisten toimijoiden vuorovaikutuksen merkitystä ja pyytää, että työmarkkinaosapuolten asemaa vahvistetaan tehostamalla työmarkkinavuoropuhelua kaikilla merkityksellisillä tasoilla, millä edistetään työehtosopimusneuvotteluja;
39. pitää valitettavana, että Afrikasta katoaa vuosittain laittomien rahavirtojen vuoksi noin 50 miljardia dollaria eli enemmän kuin julkisen kehitysavun vuotuinen määrä, mikä horjuttaa kansallisten tulojen käyttöön ottamiseksi toteutettavia toimia; kehottaa sen vuoksi molempia osapuolia
 - ottamaan käyttöön tehokkaita välineitä, joilla torjutaan verkonkiertoa, verovilppiä ja korruptiota, mukaan lukien oikeushenkilöiden, trustien ja vastaavien oikeudellisten järjestelyjen tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen julkistaminen
 - edistämään YK:n tukemia vastuullisen sijoittamisen periaatteita
 - tukemaan aloitteita, joilla lisätään julkisten varainhoitojärjestelmien tehokkuutta ja avoimuutta;
40. kehottaa lisäksi panemaan tehokkaasti täytäntöön YK:n ulkomaista velkaa ja ihmisoikeuksia koskevat perusperiaatteet sekä YK:n kauppaa- ja kehityskonferenssin (UNCTAD) vastuuntuntoisen lainanannon ja lainanoton periaatteet; panee tyytyväisenä merkille YK:ssa tehdyn työn, jolla pyritään saamaan aikaan julkisen talouden velanhoitokyvyn palauttamista koskeva kansainvälinen mekanismi;
41. kehottaa parantamaan taloudellista osallisuutta Afrikassa, naiset mukaan lukien, kehittämällä sähköistä pankkitoimintaa afrikkalaisen yhteiskunnan polarisaation torjumiseksi; palauttaa mieliin, että rahalähetyksistä muodostuu kehitysmaihin suuntautuva rahavirta, joka on suurempi kuin koko virallinen kehitysapu yhteensä ja joka saattaa vaikuttaa merkittävästi Agenda 2030:n tavoitteiden saavuttamiseen; pyytää näin ollen, että EU jatkaa Afrikan unionin tukemista toimissa, jotka koskevat rahalähetysmekanismien parantamista;

Yhteiskunnallinen selviytymiskyky

42. panee merkille väestörakenteen dynamiikan merkityksen Afrikassa, minkä vuoksi tarvitaan pitkän aikavälin strategista näkemystä kestävien, osallistavien ja osallistumiseen perustuvien yhteiskuntien kehittämiseksi; korostaa vastaavasti tarvetta varmistaa, että haavoittuvassa asemassa olevia ryhmiä ei syrjitä, mukaan lukien vammaiset henkilöt ja alkuperäisväestöt; katsoo, että Afrikan väestönkasvu on sekä haaste paikalliselle taloudelle että mahdollisuus koko maanosalle; kehottaa siksi EU:ta sitoutumaan edistämään asianmukaista julkista politiikkaa ja investointeja koulutukseen

- ja terveydenhuoltoon, seksuaali- ja lisääntymisterveys ja -oikeudet mukaan lukien, sen varmistamiseksi, että nuorilla on riittävästi tietoa tehdäkseen tietoon perustuvia seksuaali- ja lisääntymisterveyttä, sukupuolten tasa-arvoa ja lapsen oikeuksia koskevia päätöksiä, mitä ilman on mahdoton saavuttaa yhteiskunnallista, taloudellista ja ympäristöön liittyvää selviytymiskykyä;
43. korostaa, että Afrikan kaupungistumisaste kasvaa jatkuvasti ja että se aiheuttaa yhteiskunnallisia, taloudellisia ja ympäristöön liittyviä haasteita; pyytää ratkaisuja, joilla vähennetään tätä kaupungistumispainetta ja hillitään hallitsemattoman kaupungistumisen aiheuttamia ongelmia;
 44. kehottaa EU:ta ja Afrikan unionia vahvistamaan Afrikan kansallisia koulutusjärjestelmiä, hallinnollisten valmiuksien parantaminen mukaan lukien, investoimalla vähintään 20 prosenttia kansallisista talousarvioista koulutukseen sekä lisäämällä EU:n tukea maailmanlaajuiselle koulutuskumppanuudelle ja Education Cannot Wait -rahastolle;
 45. korostaa, että tarvitaan yleinen, osallistava, tasapuolinen ja pitkäaikainen pääsy laadukkaaseen koulutukseen kaikilla tasoilla varhaislapsuudesta alkaen kaikille ja erityisesti tytöille ja myös hätä- ja kriisitilanteissa;
 46. korostaa, että on tarpeen investoida inhimilliseen pääomaan ja että nuorten on oltava tietoisia maailmanlaajuisista realiteeteista ja heillä on oltava taitoja, joilla vastataan työmarkkinoiden nykyisiin ja tuleviin tarpeisiin, ja että tätä varten on vahvistettava koulutusjärjestelmiä ja ammatillisen koulutuksen järjestelmiä – sekä virallisia järjestelmiä että arkioppimista – ja edistettävä itsenäisen ammatin harjoittamista ja yrittäjyyttä;
 47. katsoo, että Afrikan maita on autettava luomaan toimivat terveydenhuoltojärjestelmät ja varmistamaan kohtuuhintaisten ja korkealaatuisten terveystalvelujen yleinen saatavuus ja samalla poistamaan tekijät, jotka estävät naisten ja muiden haavoittuvassa asemassa olevien ryhmien, kuten lasten, vammaisten henkilöiden ja HLBTI-ihmistien, pääsyn järjestelmien piiriin;
 48. pyytää ottamaan käyttöön yleisen vähimmäisvakuutuksen perustamalla horisontaalisia kansallisia terveydenhuoltojärjestelmiä; korostaa tarvetta kouluttaa ennakoidusta poiketen nykyisten suuntausten perusteella vielä toiset miljoona terveydenhuoltoalan ammattilaista, jotta saavutetaan WHO:n vähimmäistaso vuoteen 2030 mennessä;
 49. korostaa, että tartuntataudit ovat merkittävä uhka yhteiskunnalliselle selviytymiskyvylle; kehottaa komissiota tehostamaan mantereiden välistä tieteellistä ja lääketieteellistä yhteistyötä, kuten Euroopan maiden ja kehitysmaiden välisiä klinisiä tutkimuksia koskevaa kumppanuutta (EDCTP2), ja investoimaan tieteeseen, teknologiaan ja innovointiin, jotta pyritään ratkaisemaan köyhyyteen liittyviä ja laiminlyötyjä sairauksia koskeva edelleen merkittävä ongelma;
 50. toteaa, että äitiysterveydenhuollon ja seksuaali- ja lisääntymisterveyttä koskevan terveydenhuollon saatavuuden parantamiseen tehtäviä investointeja on lisättävä, jotta vähennetään äiti- ja lapsikuolleisuutta ja torjutaan perinteisiä käytäntöjä, kuten naisten sukuelinten silpomista, ja pakko- ja/tai lapsiavioliittoja;

51. painottaa sukupuolten tasa-arvon saavuttamisen ja naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämisen merkitystä EU:n ja Afrikan välisessä yhteistyössä; korostaa naisten positiivista roolia ja osallistumista politiikan ja talouden alalla sekä konfliktien ehkäisyn ja kestävän rauhan rakentamisen alalla;
52. toteaa, että kulttuuri mahdollistaa kehityksen ja on myös sen tärkeä osatekijä, joka voi helpottaa sosiaalista osallisuutta, sananvapautta, identiteetin muodostumista, kansalaiskysymyksiin liittyvän vaikutusvallan lisäämistä ja konfliktien ehkäisemistä sekä lujittaa samalla talouskasvua; kehottaa sen vuoksi EU:ta ja Afrikan unionia edistämään kulttuurien välistä poliittista vuoropuhelua ja kulttuurista monimuotoisuutta sekä tukemaan strategioita, joilla suojellaan kulttuuria ja kulttuuriperintöä; korostaa, että demokratia on yleismaailmallinen arvo, joka voi toteutua kaikkien kulttuurien kautta; toteaa vastaavasti urheilun merkityksen yhteiskunnallisen osallisuuden ja sukupuolten tasa-arvon lähteenä ja edistäjänä;

Luodaan liikkuvuutta ja muuttoliikkeitä koskeva strategia kummankin mantereen kehityksen edistämiseksi

53. palauttaa mieliin, että muuttoliikkeellä ja liikkuvuudella Euroopan ja Afrikan välillä ja mantereiden sisällä on taloudellisia, sosiaalisia, ympäristöön liittyviä ja poliittisia vaikutuksia, ja että tätä haastetta on käsiteltävä koordinoitusti ja kokonaisvaltaisesti EU:n ja Afrikan kesken ja yhteistyössä lähtö-, kauttakulku- ja kohdemaiden kanssa siten, että maksimoidaan synergiaedut ja käytetään kaikkia asiaankuuluvia EU:n politiikkoja ja välineitä, jotka perustuvat yhteisvastuullisuuteen, vastuunjakoon, kunnioitukseen ja ihmisarvoon; palauttaa tässä yhteydessä mieliin, että vuoteen 2018 mennessä on tarkoitus laatia Yhdistyneiden kansakuntien avustuksella kaksi globaalia sopimusta muuttoliikkeestä ja pakolaisista, ja että on toivottavaa, että Afrikan ja EU:n välistä vuoropuhelua tehostetaan, jotta voidaan mahdollisuuksien mukaan määritellä yhteiset prioriteetit ennen neuvottelujen käynnistymistä;
54. toteaa, että on tarpeen korostaa muuttoliikkeen ja liikkuvuuden myönteistä vaikutusta, jotta nämä ilmiöt nähdään näiden mantereiden molemminpuolisen kehityksen välineinä; korostaa, että tämä edellyttää huolellisesti suunniteltua, tasapainoista, näyttöön perustuvaa ja kestäväää poliittista vastausta, johon sisältyy pitkän aikavälin strategia, jossa otetaan huomioon väestökehityksen näkymät ja muuttoliikkeen perussyyt;
55. toteaa, että väkivaltaiset konfliktit, vaino, eriarvoisuus, ihmisoikeusloukkaukset, heikko hallinto, korruptio, terrorismi, sortohallinnot, luonnonkatastrofit, ilmastonmuutos, työttömyys ja krooninen köyhyys ovat johtaneet viime vuosina väestön liikkumiseen ja Eurooppaan kohdistuvan muuttoliikkeen kasvuun; muistuttaa kuitenkin, että yli 85 prosenttia afrikkalaisten muuttoliikkeestä tapahtuu Afrikan mantereen sisällä;
56. kannattaa Euroopan tasolla käynnistettyjä eri aloitteita, joilla pyritään ehkäisemään laittoman muuttoliikkeen perimmäisiä syitä; toteaa, että tällaisia aloitteita ovat maahanmuuttoa käsittelevät kumppanuudet, Afrikka-hätärahasto ja Euroopan kestävän kehityksen rahasto; kehottaa turvaamaan niiden täytäntöönpanon ja jatkamaan sitä joustavalla, tehokkaalla, johdonmukaisella ja avoimella tavalla ja lisäämään mahdollisia synergioita eri välineiden, ohjelmien ja toimintojen välillä niin sisäisissä kuin ulkoisissa toimissa; korostaa, että yhteistyötä on lisättävä rajavalvonnan alalla;

57. kehottaa uudelleen luomaan väyliä lailliselle maahanmuutolle Vallettan toimintasuunnitelman suosituksien mukaisesti; korostaa lisäksi, että kehitysapuun ei pidä liittää ehtoja yhteistyöstä muuttoliikeasioissa;
58. kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan uudelleensijoituspaikkoja suurelle määrälle pakolaisia; kehottaa tässä yhteydessä laatimaan Euroopan uudelleensijoittamiskehyksen, jonka puitteissa jäsenvaltiot voivat nopeasti ryhtyä toimenpiteisiin; kehottaa lisäksi EU:ta ja sen jäsenvaltioita toimimaan yhteistyössä ja avustamaan sellaisia Afrikan valtioita, joissa pakolaiset liikkuvat tai joissa on pitkään jatkuneita kriisejä, jotta parannetaan kyseisten valtioiden turvapaikkakapasiteettia ja suojelujärjestelmiä;
59. kehottaa jäsenvaltioita lisäämään rahoitusosuuksiaan erityisrahastoille ja muille vastaaville välineille, joilla tuetaan osallistavaa ja kestävästä kehitystä ja kannustetaan työpaikkojen luomista sekä puututaan näin muuttoliikkeen perussyihin; pyytää myös lisäämään Euroopan parlamentin valvontaa sen varmistamiseksi, että muuttoliikkekumppanuudet ja rahoitusvälineet ovat EU:n oikeusperustan, periaatteiden ja sitoumuksien mukaisia;
60. kehottaa EU:ta ja Afrikan unionia edistämään kahden mantereen välisiä opiskelijoiden, opettajien, yrittäjien ja tutkijoiden vaihtoja; panee tyytyväisenä merkille komission ehdotuksen käynnistää afrikkalaiselle nuorisolle suunnattu ohjelma Erasmus+-ohjelman soveltamisalaa laajentamalla sekä EU:n ammatillista koulutusta koskeva väline; kehottaa käymään keskustelua afrikkalaisten koulujen ja korkeakoulujen tutkintotodistuksien tunnustamisesta EU:ssa; panee merkille, että kiertomuuton varmistaminen on välttämätöntä kestävästä kehityksen kannalta ja jotta ehkäistään aivovuoto Afrikasta;
61. panee merkille muuttajayhteisöjen erityisen merkityksen sekä vastaanottavissa maissa että lähtömaissa merkittävien rahalähetysten vuoksi ja kansallisen ja alueellisen kehityksen kumppaneina; toivoo, että muuttajayhteisöt voivat tarjota tietoa, joka on räätälöity vastaamaan ihmisten todellisiin tarpeisiin ja joka koskee laittomaan muuttoliikkeeseen liittyviä vaaroja ja kotoutumiseen vastaanottavissa maissa liittyviä haasteita;
- o
- o o
62. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Afrikan unionin komissiolle, AKT-ministerineuvostolle, yleisafrikkalaiselle parlamentille sekä AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen puheenjohtajistolle.

5.9.2017

ULKOASIAINVALIOKUNNAN LAUSUNTO

kehitysvaliokunnalle

aiheesta ”EU–Afrikka-strategia: kehityksen vauhdittaminen”
(2017/2083(INI))

Valmistelija: Fabio Massimo Castaldo

EHDOTUKSET

Ulkoasiainvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa kehitysvaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. korostaa EU:n ja Afrikan poliittisten ja taloudellisten sekä turvallisuuteen liittyvien suhteiden yhä kasvavaa merkitystä aikana, jolloin molemmat käyvät läpi syvällisiä muutoksia, ja toteaa, että yhteinen EU–Afrikka-strategia on osaltaan vaikuttanut vahvemman kumppanuuden rakentamiseen kymmenen viime vuoden aikana; tähdentää, että näiden saavutusten pohjalta on pyrittävä luomaan Afrikan kanssa tasavertainen, kestävä ja molemmille osapuolille edullinen suhde yhteisen vastuun ja vastuunoton hengessä kunnioittaen samalla kuitenkin Afrikan maiden itsenäisyyttä ja itsemääräämisoikeutta; pitää tästä syystä myönteisenä Afrikan valtioiden ja EU:n aktiivista osallistumista ja sitoutumista hiljattain järjestetyissä kansainvälisissä foorumeissa, kuten Pariisin sopimuksesta YK:n vuoden 2015 ilmastonmuutoskonferenssissa (COP 21) käydyissä neuvotteluissa;
2. korostaa, että EU kokonaisuudessaan on nykyisin Afrikan tärkein ulkomainen sijoittaja, kauppakumppani, rahoituslähde ja kumppani kehitystyön ja humanitaarisen avun alalla sekä keskeinen turvallisuuden takaaja mantereella; odottaa Afrikan unionin ja EU:n tulevan huippukokouksen antavan uutta pontta ja uusia ideoita, joiden avulla strategiaa voidaan mukauttaa nopeasti muuttuvaan ympäristöön, ottaen huomioon Afrikassa tapahtuvan kehityksen ratkaisevan merkityksen EU:lle ja sen strategisille eduille;
3. korostaa, että tarvitaan EU:n ja Afrikan välistä vahvempaa ja poliittisempaa kumppanuutta, joka perustuu yhteisiin arvoihin ja etuihin, jotta pystytään edistämään rauhaa, käsittelemään maailmanlaajuisia ongelmia, kuten ilmastonmuutosta, puutteellista elintarviketurvaa, vedensaantia, ympäristön pilaantumista, luonnonvarojen kestäväntä käyttöä, väestönkasvua, suurkaupunkien kaupungistumista, nuorisotyöttömyyttä, rankaisemattomuutta, YK:n kestävä kehityksen tavoitteiden

saavuttamista, terrorismia, radikalisoitumista ja järjestäytyntä rikollisuutta sekä muuttovirtoja oikeusvaltioon, sosiaaliseen markkinatalouteen, hyvään hallintotapaan ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen liittyvien yhteisten periaatteiden pohjalta sekä edistämään sääntöihin perustuvaa maailmanjärjestystä vahvan YK:n puitteissa;

4. suhtautuu myönteisesti siihen, että Afrikan unionin ja EU:n tulevassa huippukokouksessa kiinnitetään runsaasti huomiota nuorisoon, sillä aihe on keskeinen Afrikan ja EU:n välisissä suhteissa kummankin mantereen väestörakenteen dynamiikan vuoksi; toteaa, että ennusteiden mukaan Saharan eteläpuolisessa Afrikassa on luotava 18 miljoonaa uutta työpaikkaa joka vuosi vuoteen 2035 mennessä, jotta voidaan ottaa vastaan työmarkkinoille tulevat uudet työntekijät ja välttyä siten sosiaaliseen vakauteen kohdistuvilta vakavilta seurauksilta; korostaa, että työpaikkojen luominen ja talouskehitys on asetettava koko yhteiskunnassa yleisemmin etusijalle ja hyödynnettävä yksityissektoria Afrikan mantereella;
5. suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen käynnistää afrikkalaiselle nuorisolle suunnattu ohjelma Erasmus+-ohjelman soveltamisalaa laajentamalla sekä EU:n ammatillista koulutusta koskeva väline, jotta kohdemaita autetaan kuromaun umpeen kiulu työmarkkinoiden tarpeiden ja mahdollisuuksien sekä tutkinnon suorittaneiden pätevyuden välillä, samalla kun edistetään haavoittuvien ryhmien osallisuutta;
6. kehottaa tukemaan enemmän laadukkaan koulutuksen tarjoamista kaikilla tasoilla varsinkin tytöille toteuttamalla tätä varten parempia kahdenvälisiä ohjelmia ja tarjoamaan jatkuvaa tukea maailmanlaajuisille aloitteille, kuten maailmanlaajuiselle koulutuskumppanuudelle; korostaa, että on tärkeää investoida tuntuvammin kouluihin, yliopistoihin ja tutkimukseen, edistää liikkuvuuskuumppanuuksia, torjua aivovotoilmiötä, tukea Erasmus+-ohjelman tyyppisiä ohjelmia sekä yhdenmukaistaa korkea-asteen koulutusta rajat ylittävien ohjelmien ja tutkintojen tunnustamisen avulla;
7. muistuttaa, että EU:n turvallisuusedut eivät ole koskaan aiemmin olleet yhtä sidoksissa Afrikkaan; kehottaa EU:ta antamaan enemmän tukea afrikkalaisille kumppaneille ja alueellisille järjestöille rauhan, turvallisuuden ja konfliktinehkäisyn aloilla käyttämällä myös erityisiä välineitä, kuten yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alan (YTPP) operaatioita, eurooppalaisten sotilaiden ja poliisien osallistumista YK:n operaatioihin, EU:n toimenpiteitä YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 täytäntöön panemiseksi sekä Afrikan rauhanrahastoa, jotta voidaan tukea ja auttaa tarvittavalla tavalla jihadistien terrorismin maailmanlaajuista torjuntaa ja edistää rauhaa ja turvallisuutta terrorismin koetteleman väestön hyväksi; korostaa tärkeää roolia, joka aiemmilla ja tämänhetkisillä YTPP:n operaatioilla on ollut muun muassa merirosvouksen torjunnassa, valmiuksien kehittämisessä, meriturvallisuuden lujittamisessa ja rajavalvonnassa avustamisessa Afrikassa; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa (EUH) ja neuvostoa varmistamaan, että YTPP:n operaatioita voidaan edelleen tehokkaasti jatkaa Afrikassa;
8. korostaa, että on tärkeää edistää turvallisuutta ja vakautta auttamalla EU:n kumppaneita rakentamaan kestävämmät valtiot ja yhteiskunnat, esimerkiksi kehittämällä valmiuksia ja uudistamalla turvallisuusalaa, painottaen erityisesti alan hyvää hallintotapaa, parlamentaarista valvontaa ja vastuuvollisuutta sekä toimien tehostamista aseistariisunnan alalla, entisten taistelijoitten demobilisoinnissa ja uudelleen yhteiskuntaan sopeuttamisessa;

9. kehottaa EU:ta antamaan jatkuvaa tukea Afrikan unionin (AU) ja asianomaisten alueellisten järjestöjen yhä ennakoivammalle lähestymistavalle Afrikan rauhan ja turvallisuuden arkkitehtuurin (APSA) täysimääräiseen toimintavalmiuteen; kehottaa EU:ta maksamaan alkurahoitusosuuden Afrikan unionin rauhanrahastolle sovitteluun ja diplomatiaan liittyviä toimia varten;
10. korostaa olevan tarpeen ottaa huomioon turvallisuuteen liittyvät huolenaiheet ja kehitystavoitteet hauraiden valtioiden erityisongelmien käsittelemiseksi ja kestävämpien valtioiden ja yhteiskuntien edistämiseksi esimerkiksi kehittämällä elintarviketurvaa parantavia valmiuksia erityisesti pienimuotoisen viljelyn alalla, ilmastonmuutokseen sopeutumisella, luomalla enemmän ja parempia työpaikkoja varsinkin nuorille, vahvistamalla naisten asemaa ja tukemalla koulutusta;
11. korostaa, että päättäväisempi puuttuminen Afrikan hallinnollisiin haasteisiin on ensiarvoisen tärkeää, jotta voidaan rakentaa oikeudenmukaisempia, vakaampia ja turvallisempia yhteiskuntia, ja kehottaa puuttumaan Afrikan monien sosioekonomisten ongelmien ja poliittisten konfliktien syynä olevaan valtion kaappausilmiöön, jota leimaavat oligarkkien harjoittama valvonta ja valtion hallinnollisten tahojen riistävät käytännöt;
12. korostaa, että yhteisten etujen tavoittelun ja turvallisuusalan yhteistyön on oltava kaikilta osin sopusoinnussa kansainvälisen lainsäädännön, EU:n perusarvojen sekä niiden tavoitteiden kanssa, jotka koskevat demokratian tukemista ja hyvää hallintotapaa sekä ihmisoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen edistämistä; katsoo, että näihin tavoitteisiin olisi pyrittävä mahdollisimman pitkälti yhteistyössä muiden keskeisten Afrikassa vaikuttavien taloudellisten ja poliittisten toimijoiden, kuten Kiinan ja Intian, kanssa ja että niiden olisi sitouduttava johdonmukaisesti näihin tavoitteisiin;
13. korostaa, että ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen on pysyvä osa EU:n toimintaa kolmansien maiden kanssa; kehottaa EU:ta vahvistamaan tukeaan demokratialle, ihmisoikeuksien edistämiseksi, oikeusvaltioperiaattele, tiedotusvälineiden vapaudelle sekä vastuulliselle, avoimelle ja reaktiiviselle hallinnolle, jotka ovat välttämättömiä edellytyksiä sille, että voidaan varmistaa vakaan ja osallistavan poliittisen, yhteiskunnallisen ja taloudellisen ympäristön toteutuminen Afrikassa; kehottaa EU:ta tehostamaan tukeaan Afrikan omille ihmisoikeusvälineille, kuten Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien toimikunnalle ja Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien tuomioistuimelle;
14. kehottaa soveltamaan Cotonoun kumppanuussopimuksen puitteissa käytävään poliittiseen vuoropuheluun strategisempaa, käytännöllisempää ja kattavampaa jäseneltyä lähestymistapaa, osallistamaan laajemmin kansalaisyhteiskunnan ja painottamaan enemmän ihmiseltä ihmiselle -ulottuvuutta; painottaa sopimuksen 8 artiklan mukaisen poliittisen vuoropuhelun merkitystä sekä sitä, että ihmisoikeuksien, demokraattisten periaatteiden ja oikeusvaltioperiaatteen kunnioittaminen on sisällytetty sopimuksen olennaiseksi osaksi 9 artiklaan ja asianmukaisia toimenpiteitä koskeva lauseke 96 artiklaan; kehottaa komissiota käsittelemään Cotonoun jälkeisestä sopimuksesta käytävissä neuvotteluissa ihmisoikeusvuoropuheluja jäseneltyä ja strategisemmin ja perustamaan EU:n assosiaatiosopimusten mukaisten komiteoiden esimerkin mukaisesti pysyviä parlamenttien välisiä komiteoita, joiden tehtävänä on valvoa olennaisia osia koskevien lausekkeiden täytäntöönpanoa, jotta voidaan edetä

häätätilanteisiin vastaavaa lähestymistapaa pidemmälle ja aloittaa entistä kattavampi ja järjestelmällisempi vuoropuhelu;

15. painottaa, että on edistettävä vuoropuhelua, tietojenvaihtoa ja yhteistyötä joillakin aloilla, kuten julkisessa varainhoidossa ja oikeudenmukaisissa ja tehokkaissa verotusjärjestelmissä, korruption torjunnassa, avoimessa ja vastuullisessa julkishallinnossa, kansalaisyhteiskunnan ja kansalaisten osallistumisessa päätöksentekoprosesseihin sekä luonnonvarojen kestävässä hoidossa;
16. katsoo, että tehokas Afrikan ja EU:n kumppanuus on välttämätön, jotta voidaan vastata terrorismin, ääriliikkeiden ja radikalisoitumisen torjunnan haasteisiin; muistuttaa, että laiton ase-, huume- ja ihmiskauppa on usein ääriyhmien ja terroristijärjestöjen tärkein tulolähde alueella; korostaa Da'eshin ja Boko Haramin kaltaisten terroristiryhmien tuhoisia vaikutuksia paikallisiin väestöryhmiin ja pitkän aikavälin talouskehitykseen; korostaa sen vuoksi, että turvallisuusalan pitkän aikavälin yhteistyötä on tehostettava ja koulutus- ja kuntoutusohjelmiin tehtäviä investointeja on lisättävä; painottaa, että hyvin toimiva demokratia edistää vakautta ja on tehokas tapa torjua terrorismia;
17. korostaa tarvetta torjua radikalisoitumisen perimmäisiä syitä, kuten sosiaalista syrjäytymistä, köyhyyttä ja koulutuksen puutetta, ja käydä afrikkalaisten kumppanien kanssa kohdennettuja vuoropuheluita turvallisuudesta ja terrorismin torjunnasta, jotta niiden kanssa voidaan yhdessä käsitellä ruohonjuuritason ongelmia, jotka voivat johtaa radikalisoitumiseen ja terroritekoihin; korostaa, että on tärkeää parantaa uskontojen välistä vuoropuhelua, tukea aloitteita, joilla edistetään nuorten integroitumista yhteiskuntaan, torjua terroristien propagandaa ottaen huomioon myös internetin ja sosiaalisen median roolin radikalisoitumisessa, torjua terrorismin rahoitusta ja vahvistaa oikeudellista yhteistyötä;
18. painottaa, että Euroopan naapuruuspolitiikan (ENP) uudelleentarkastelu tarjoaa tilaisuuden tehostaa naapuruuspolitiikan ja muihin Afrikan valtioihin suuntautuvan politiikan koordinoitua laajentamalla yhteistyön puitteita; kehottaa siksi luomaan aihekohtaisia osioita, jotta EU:n, eteläisen naapurialueen kumppanivaltioiden ja muiden Afrikan valtioiden välistä yhteistyötä voidaan tehostaa turvallisuuden, energian ja muuttoliikkeen kaltaisiin alueellisiin ongelmiin liittyvissä asioissa;
19. muistuttaa sellaisten EU:n ulkoisten toimintapolitiikkojen tehokkaan täytäntöönpanon tärkeydestä, joilla voidaan puuttua muuttoliikkeen todellisiin perimmäisiin syihin ja torjua paremmin ihmiskauppaa harjoittavia rikollisjärjestöjä; kehottaa lisäämään yhteisiä ponnisteluja Vallettan toimintasuunnitelman täytäntöönpanemiseksi oikeudenmukaisen ja aidon kumppanuuden pohjalta sellaisten kolmansien maiden kanssa, jotka ovat muuttajien lähtö- ja kauttakulkumaita; muistuttaa, että uudessa kumppanuuskehityksessä tarvitaan tasapainoista ja kokonaisvaltaista lähestymistapaa, ja korostaa tässä yhteydessä parlamentin harjoittaman demokraattisen valvonnan merkitystä; korostaa, ettei uudesta kolmansien maiden kanssa toteutettavasta kumppanuuskehityksestä pidä tulla muuttoliikettä koskevan EU:n toiminnan ainoa pilari ja että sen olisi ulotuttava kapea-alaista rajavalvontaan keskittymistä pidemmälle ja sisällettävä esimerkiksi oikeudenmukaisemmat kauppasuhteet, ilmastonmuutoksen ja Afrikasta peräisin olevien laittomien varainsiirtojen torjunta, turvallisten ja laillisten muuttoväylien perustaminen sekä sellaisten aloitteiden laatiminen, joilla rahanlähetysten siirrosta tehdään helpompaa ja edullisempaa;

20. muistuttaa, että muuttoliikkeen perussyitä ovat muiden muassa konfliktit, heikko hallinto, hallinnon epävakaus, ihmisoikeusloukkaukset, korruptio, oikeusvaltion puuttuminen, rankaisemattomuus, epätasa-arvo, työttömyys tai alityöllisyys, elinkeinojen ja luonnonvarojen puute sekä ilmastonmuutos;
21. katsoo, että Afrikalla ja Euroopalla on yhteisiä etuja ja yhteinen vastuu muuttoliikeasioissa ja että muuttoliikekriisi edellyttää maailmanlaajuisia ratkaisuja, jotka perustuvat yhteisvastuullisuuteen, vastuunjakoon, muuttajien oikeuksien kunnioittamiseen, palauttamiskiellon periaatteeseen sekä siihen, että valtiot täyttävät velvollisuutensa hallita ja säännellä asianmukaisesti muuttovirtoja alueellaan, ottaa omat kansalaisensa takaisin ja taata heille täydet perustuslailliset oikeudet, jos he eivät onnistu saamaan laillista oleskelulupaa ulkomailla;
22. painottaa, että vahva yhteistyö Afrikan maiden ja EU:n ja erityisesti Välimeren pohjois- ja etelärannalla sijaitsevien maiden välillä on avainasemassa ihmiskaupan ja muuttajien salakuljetuksen torjunnassa; kannattaa, että tätä varten pannaan täytäntöön kattavat poliittiset ja oikeudelliset puitteet, jotka perustuvat kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaiseen YK:n yleissopimukseen ja sen pöytäkirjoihin;
23. panee merkille, että jäsenvaltioiden Afrikka-hätärahastoon maksamat rahoitusosuudet ovat edelleen vaatimattomia; odottaa Euroopan ulkoisen investointiohjelman (EIP) pystyvän täyttämään sitoumukset, joiden mukaan sen avulla toteutetaan investointeja Afrikassa, tuetaan osallistavaa ja kestävästä kehitystä ja edistetään työpaikkojen luomista sekä autetaan näin puuttumaan muuttoliikkeen perimmäisiin syihin;
24. panee erittäin huolestuneena merkille valtion keskusviranomaisten puuttumisen tietyissä osissa Afrikan mannerta, erityisesti rajavalvonnan alalla, ja muistuttaa siitä, miten tämä vaikuttaa kielteisesti terrorismin ja huumekaupan torjuntaan; korostaa sen vuoksi, että yhteistyötä on lisättävä rajavalvonnan ja muuttoliikepolitiikan aloilla;
25. toteaa, että alueellinen, alueiden välinen ja mantereenlaajuinen yhdentyminen on tärkeää ja sisältää merkittävää potentiaalia ja muutosvoimaa Afrikan kasvuun ja kehitykselle, ja katsoo, että on vältettävä rakentamasta uusia kaupan, liikkuvuuden tai turvallisuusyhteistyön esteitä; katsoo, että koko Afrikan mantereen kattava Afrikan unioni on erittäin myönteinen askel kohti yleisafrikkalaista yhdentymistä, ja suhtautuu myönteisesti siihen, että Afrikan ja EU:n huippukokous nimitetään uudelleen Afrikan unionin ja EU:n huippukokoukseksi;
26. katsoo, että EU:n on autettava lujittamaan Afrikan sisäistä kauppaa ja kestäviä investointeja – mahdollisuuksien mukaan paikallisessa valuutassa – sekä hankkeiden ja ohjelmien alueiden välistä, mantereenlaajuisia ja maailmanlaajuisia ulottuvuutta aloilla, jotka vaihtelevat kestävästä maataloudesta ja ympäristönsuojelusta korkea-asteen koulutukseen, tieto- ja viestintätekniikkaan, tutkimukseen sekä aineellisiin infrastruktuuriverkostoihin;
27. katsoo, että Etelä-, Länsi- tai Itä-Afrikassa toteutettavien alueellisten yhdentymishankkeiden kaltaisia hankkeita on tuettava niin, että samalla täydennetään ja vahvistetaan yleisafrikkalaisia yhdentymisprosesseja Afrikan unionin puitteissa; toteaa, että EU:n olisi myös ylläpidettävä strategisia kahdenvälisiä yhteyksiä, jotka perustuvat ihmisoikeuksien kunnioittamiseen ja oikeusvaltioperiaatteeseen, keskeisten Afrikan

valtioiden kanssa, sillä ne ovat yhdentymishankkeiden johtajia ja mahdollistajia; korostaa lisäksi, että Välimeren unionia on elvytettävä, sillä se on yhteisen turvallisuuden ja Pohjois-Afrikan vaurauden toteuttamisen väline;

28. toteaa parlamenttien välisen yhteistyön olevan tärkeää ja kannustaa afrikkalaisia kumppaneita jatkamaan toimia, joilla kahdenvälisellä, alueellisella ja kansainvälisellä tasolla tapahtuvasta parlamenttien välisestä yhteistyöstä tehdään poliittinen painopiste; korostaa parlamenttien välisistä suhteista vastaavien valtuuskuntien ja alueellisten edustuselinten rakentavaa roolia Afrikan ja EU:n kumppanuuden edistämässä, yhteisten etujen ajamisessa sekä tasavertaisten osapuolten välisessä aidossa vuoropuhelussa, ja ehdottaa, että afrikkalaisten parlamenttien kanssa tehtäisiin tiiviimpää yhteistyötä, jotta niitä voidaan vahvistaa niiden keskeisessä demokraattisessa roolissa;
29. muistuttaa, että vastuullisilla investoinneilla ja vastuullisella kaupalla, kansainväliset terveys-, turvallisuus- ja ympäristövaatimukset täyttävällä vastuullisella yksityissektorilla ja suotuisalla liiketoimintaympäristöllä on tärkeä rooli pitkäaikaisen talouskehityksen luomisessa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään kansainvälisten kumppanien kanssa tehtävää yhteistyötä näiden vaatimusten noudattamatta jättämisen tai sellaisten tapausten ehkäisemiseksi, tutkimiseksi ja estämiseksi, joissa eurooppalaiset yhtiöt aiheuttavat ihmisoikeusloukkauksia tai myötävaikuttavat niihin loukaten heikossa asemassa olevien ryhmien, kuten vähemmistöjen, alkuperäiskansojen, naisten ja lasten, oikeuksia; kehottaa EU:n ja Afrikan unionin jäsenvaltioita osallistumaan aktiivisesti YK:n ihmisoikeusneuvostossa käytäviin neuvotteluihin monikansallisia yhtiöitä ja ihmisoikeuksia koskevasta sopimusluonnoksesta ja työskentelemään onnistuneen lopputuloksen aikaansaamiseksi;
30. kehottaa lisäämään EU:n tukea Afrikalle velan vähentämiseen ja velanhoitokykyyn liittyvissä asioissa ja korostaa, että on laadittava kansainvälistä lainsäädäntöä ja perustettava velkoja käsitteleviä tarkastuskomiteoita kohtuuttomia velkatapauksia varten; kehottaa jäsenvaltioita panemaan tehokkaasti täytäntöön YK:n ulkomaista velkaa ja ihmisoikeuksia koskevat peruseriaatteen sekä YK:n kauppaja kehityskonferenssin (UNCTAD) vastuuntuntoisen lainanannon ja lainanoton periaatteen ja tekemään niistä oikeudellisesti sitovia;
31. painottaa liikenneinfrastruktuurien tuomaa lisäarvoa, sillä ne edistävät taloutta ja EU:n ja Afrikan välistä kauppaa; korostaa satama-alueiden, satamien ja lentokenttien strategista merkitystä;
32. toteaa, että Afrikka kärsii mittavasta energiavajeesta, sillä 645 miljoonalla ihmisellä ei ole käytettävissään kohtuuhintaista sähköä; katsoo, että uusiutuvaan energiaan, miniverkkoihin ja kantaverkon ulkopuolisiin järjestelmiin perustuvat kestävät ratkaisut olisi asetettava etusijalle, ja kehottaa EU:ta auttamaan afrikkalaisia kumppaneitaan vastaamaan tämän prosessin taloudellisiin, teknisiin ja poliittisiin haasteisiin; toteaa, että energia-alan hallintoa on parannettava ja uusiutuvaan energiaan maan sisällä tai yli rajojen tehtäviä julkisia ja yksityisiä investointeja on edistettävä kaikilla tasoilla, ja katsoo, että uusi ulkoinen investointiohjelma voisi olla tässä suhteessa erinomainen tilaisuus; kehottaa EU:ta jatkamaan tukeaan Afrikan uusiutuvaa energiaa koskevalle aloitteelle ja pitää myönteisenä komission ehdotusta käynnistää uusi ilmastonmuutosta ja kestävästä energiasta EU:n ja Afrikan tutkimus- ja innovointikumppanuus;

33. painottaa sellaisten pienimuotoisten kehityshankkeiden merkitystä, jotka vaikuttavat suoraan ihmisten elämään; kehottaa komissiota jatkamaan niiden tukemista;
34. kehottaa komissiota esittämään lainsäädäntöehdotuksen konfliktialueiden mineraaleista annetun asetuksen (asetus (EU) 2017/821)¹ liitännäistoimenpiteistä asiaa koskevan yhteisen tiedonannon (JOIN(2014)0008) linjausten mukaisesti;
35. toteaa tehokkaiden sosiaalisen suojelun järjestelmien olevan tärkeitä ihmisten turvallisuuden, konfliktien ehkäisemisen sekä pitkittyneiden konfliktien ja pakkosiirtojen vaikutusten lieventämisen kannalta; panee merkille väkivaltaisten konfliktien ja pakkosiirtojen suhteettomat vaikutukset naisiin ja lapsiin;
36. korostaa naisten keskeistä merkitystä kehitykselle ja katsoo, että naisten osallistuminen hallintoon on ehdoton edellytys sosioekonomiselle kehitykselle, sosiaaliselle yhteenkuuluvuudelle ja tasavertaiselle demokraattiselle hallinnolle; kehottaa toteuttamaan myönteisiä toimenpiteitä, joilla edistetään naisten yhdenvertaista osallistumista yhteiskunnan toimintaan ja myös päätöksentekoon kaikilla tasoilla; kehottaa samalla Afrikan maita edistämään ja tukemaan naisten laajempaa osallistumista työmarkkinoille sekä toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet sukupuolisyrynnän estämiseksi työpaikoilla;
37. kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota naisten ja tyttöjen seksuaali- ja lisääntymisterveyteen liittyviin oikeuksiin ulkoisissa kehitysohjelmissaan;
38. kehottaa EUH:ta ottamaan jatkossakin esille HLBTI-ihmisiin liittyvät kysymykset ihmisoikeuksia käsittelevässä ja poliittisessa vuoropuhelussa Afrikan maiden kanssa ja tukemaan HLBTI-ihmisten oikeuksien puolustajia asianmukaisilla välineillä;
39. muistuttaa tukevansa kansainvälisen rikostuomioistuimen ja EU:n sitoutumista täysimääräiseen yhteistyöhön tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvan vakavan rikollisuuden torjunnassa; kehottaa EU:ta pysymään avoimena sellaiselle rakentavalle keskustelulle, jossa käsitellään aiheita Rooman perussäännön mukaisesti, ja auttamaan edelleen konflikteista toipuvia Afrikan maita torjumaan rankaisemattomuutta ja varmistamaan syyllisten saattamisen vastuuseen kansainvälisistä rikoksista;
40. korostaa, että tuleva Afrikan unionin ja EU:n huippukokous tarjoaa tilaisuuden painottaa EU:n ja Afrikan suhteisiin liittyviä EU:n painopisteitä Cotonoun prosessin jälkeen;
41. katsoo, että Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueet ovat hyvin erilaisia ja että niillä on erityisiä etuja ja haasteita, joita on vaikea sovittaa yhteen kokonaisvaltaisen Cotonoun rakenteen avulla; katsoo sen vuoksi, että Afrikan kanssa tehtävän tulevan yhteistyön olisi perustuttava olemassa oleviin alueellisiin ja paikallisiin järjestöihin, erityisesti Afrikan unioniin.

¹ EUVL L 130, 19.5.2017, s. 1.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	30.8.2017
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 54 -: 7 0: 5
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Lars Adaktusson, Petras Auštrevičius, Mario Borghezio, Klaus Buchner, James Carver, Fabio Massimo Castaldo, Lorenzo Cesa, Andi Cristea, Georgios Epitideios, Knut Fleckenstein, Anna Elżbieta Fotyga, Eugen Freund, Michael Gahler, Iveta Grigule, Sandra Kalniete, Manolis Kefalogiannis, Tunne Kelam, Janusz Korwin-Mikke, Andrey Kovatchev, Ilhan Kyuchyuk, Ryszard Antoni Legutko, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, Alex Mayer, David McAllister, Tamás Meszerics, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Paşcu, Alojz Peterle, Julia Pitera, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Sofia Sakorafa, Alyn Smith, Jordi Solé, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica, Charles Tannock, Ivo Vajgl, Elena Valenciano, Hilde Vautmans, Anders Primdahl Vistisen, Boris Zala
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Elisabetta Gardini, Neena Gill, Ana Gomes, András Gyürk, Takis Hadjigeorgiou, Liisa Jaakonsaari, Marek Jurek, Urmas Paet, Mirosław Piotrowski, Miroslav Poche, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Bodil Valero, Marie-Christine Vergiat, Janusz Zemke, Željana Zovko
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Seb Dance, Jean-Luc Schaffhauser, Marie-Pierre Vieu, Ivan Štefanec

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

54	+
ALDE	Petras Auštrevičius, Iveta Grigule, Ilhan Kyuchyuk, Javier Nart, Urmas Paet, Jozo Radoš, Ivo Vajgl, Hilde Vautmans
ECR	Anna Elżbieta Fotyga, Ryszard Antoni Legutko, Charles Tannock, Anders Primdahl Vistisen
EFDD	Fabio Massimo Castaldo
PPE	Lars Adaktusson, Lorenzo Cesa, Michael Gahler, Elisabetta Gardini, András Gyürk, Sandra Kalniete, Manolis Kefalogiannis, Tunne Kelam, Andrey Kovatchev, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Alojz Peterle, Julia Pitera, Cristian Dan Preda, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Željana Zovko, Ivan Štefanec, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica
S&D	Andi Cristea, Seb Dance, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Neena Gill, Ana Gomes, Liisa Jaakonsaari, Andrejs Mamikins, Alex Mayer, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Paşcu, Miroslav Poche, Elena Valenciano, Boris Zala, Janusz Zemke
Verts/ALE	Klaus Buchner, Barbara Lochbihler, Tamás Meszerics, Alyn Smith, Jordi Solé, Bodil Valero

7	-
EFDD	James Carver
GUE/NGL	Takis Hadjigeorgiou, Sabine Lösing, Marie-Christine Vergiat, Marie-Pierre Vieu
NI	Georgios Epitideios, Janusz Korwin-Mikke

5	0
ECR	Marek Jurek, Mirosław Piotrowski
ENF	Mario Borghezio, Jean-Luc Schaffhauser
GUE/NGL	Sofia Sakorafa

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

27.9.2017

KANSAINVÄLISEN KAUPAN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

kehitysyhteistyövaliokunnalle

EU:n Afrikka-strategiasta: kehityksen vauhdittaminen
(2017/2083(INI))

Valmistelija: Maria Arena

EHDOTUKSET

Kansainvälisen kaupan valiokunta pyytää asiasta vastaavaa kehitysvaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- A. ottaa huomioon, että infrastruktuuritarpeet on arvioitu Afrikassa 75 miljardiksi euroksi vuodessa, kulutusmarkkinoiden arvon uskotaan nousevan 1 000 miljardiin dollariin vuonna 2020, suorat ulkomaiset investoinnit kasvavat jatkuvasti ja niiden arvioidaan nousevan 144 miljardiin dollariin vuonna 2020; toteaa myös, että Afrikan väkiluku on nykyisin miljardi asukasta;
- B. toteaa, että Euroopan ja Afrikan taloudellinen turvallisuus ja vauraus ovat yhteydessä toisiinsa, ja katsoo, että näiden kahden maanosan on yhdessä käsiteltävä yhteisiä haasteita ja mahdollisuuksia;
- C. katsoo, että on tarpeen luoda ympäristö, joka edistää investointeja ja pitää tärkeämpänä ennen muuta terveydenhuoltoon ja koulutukseen liittyviä parannuksia;
- D. ottaa huomioon, että äärimmäisessä köyhyydessä elävien ihmisten osuus Saharan eteläpuolisessa Afrikassa on vähentynyt vuonna 1990 kirjatusta 56 prosentista 43 prosenttiin vuonna 2012;
- E. ottaa huomioon, että Afrikan maiden taloudellisessa kehityksessä ja talouskasvussa on huomattavia eroja ja että Yhdistyneiden kansakuntien mukaan 47:stä vähiten kehittyneestä maasta 33 sijaitsee Afrikassa; ottaa huomioon, että yli 218 miljoonaa ihmistä elää Afrikassa äärimmäisessä köyhyydessä;
- F. ottaa huomioon, että Afrikan vienti koostuu edelleen pääasiassa jalostamattomista tuotteista ja että suuri osa viennistä kohdistuu kauppaetuuksia myöntäviin maihin;

katsoo, että useimpien afrikkalaisten tuotteiden vapaa markkinoillepääsy parantaa Afrikan maiden valmiuksia ja lisää niiden kilpailukykyä ja osallistumista maailmanmarkkinoille, kun siihen liittyy muun muassa toimia, joilla pyritään pysyvään kestäväan teollistumiseen ja maaseutuelinkeinojen tuottavuuteen keskeisinä kehityssuuntauksina;

- G. toteaa, että etuuskohteluun perustuva pääsy EU:n markkinoille on tarjonnut mahdollisuuden lisätä Afrikan edunsaajamaiden vientiä sen mukaan, miten ne tosiasiallisesti kykenevät hyödyntämään etuuskohtelua;
- H. ottaa huomioon, että hyvä hallintotapa ja avoimuus vähentävät kaupankäynnin kustannuksia ja tehostavat kauppaa, investointeja ja taloudellista kehitystä; katsoo, että oikeudenmukaisella ja vastuullisella kaupalla ja investoinneilla on olennaisen tärkeä rooli kehityksessä ja ne voisivat auttaa luomaan vuosittain yli 18 miljoonaa uutta kestäväa työpaikkaa, jotka tarvitaan Afrikan kasvavaa työvoimaa varten, ja tästä olisi hyötyä myös EU:lle;
- I. katsoo, että raaka-aineiden ja luonnonvarojen kestäväan ja vastuullisen hoidon on oltava EU:n Afrikka-strategian ytimessä ja yksi Euroopan unionin ja Afrikan unionin yhteistyön painopisteistä, jotta voidaan erityisesti puuttua luonnonvarakiroukseen ja murtaa se; katsoo, että eurooppalaisten ja afrikkalaisten on puolustettava vahvaa ja yhteistä kantaa tässä asiassa eri tahoilla ja asiaankuuluvissa kansainvälisissä huippukokouksissa, kuten G20, Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokous ja WTO;
- J. ottaa huomioon, että sähkön yleinen saatavuus on ensisijaisen tärkeää Afrikan kehityksen kannalta;
- K. katsoo, että tähän mennessä ei ole pystytty toteuttamaan toimia Afrikan integroimiseksi täysimääräisesti maailmankauppaan eikä köyhyyden poistamiseksi eikä eriarvoisuuden vähentämiseksi Afrikan maissa; toteaa, että useimmat Afrikan maat voisivat saada huomattavaa hyötyä täysipainoisemmasta osallistumisesta maailmankauppaan ja sen mahdollisista eduista;
- L. ottaa huomioon, vuoden 2015 ”Kaikkien kauppa -strategiassa” vahvistetaan EU:n sitoutuminen sitovaan ja täytäntöönpanokelpoiseen kauppaan ja kestäväan kehitykseen;
1. kehottaa EU:ta tukemaan Afrikan kestäväa ja osallistavaa kehitystä ja keskittämään tukensa hankkeille, joilla on todellinen ja myönteinen vaikutus ihmisarvoisten työpaikkojen luomiseen miehille ja naisille, köyhyyden torjumiseen, inhimillisen kehityksen lujittamiseen ja ympäristönsuojeluun ja jotka vaikuttavat samalla myönteisesti kestäväan taloudelliseen kasvuun, hyödyttävään arvoihin ja sääntöihin perustuvaan tavaroiden ja palvelujen kauppaan, teollistumiseen ja valmiuksien kehittämiseen, korkealaatuiseen ja ennakoitavaan liiketoimintaympäristöön, julkisen talouden hoitoon vero-oikeudenmukaisuuden lisäämiseksi, luonnonvarojen hallinnoinnin avoimuuteen (erityisesti kaivosteollisuudessa ja energiantuotannossa), korruption ja varojen laittoman maastaviennin torjuntaan sekä ihmisoikeuksien, sukupuolten tasa-arvon, hyvän hallintotavan ja oikeusvaltioperiaatteen edistämiseen ja jotka samalla edistävät vakautta ja turvallisuutta; korostaa erityisesti EU:n aloitteita, joissa keskitytään aktivoimaan yksityinen sektori, jonka osuus kehittyvien talouksien työpaikoista on 90 prosenttia;

2. kehottaa EU:ta lujittamaan kehitykseen painottuvaa kauppapolitiikkaansa ja sitoutumaan taloudellisesti entistä voimakkaammin kauppaa tukevaan kehitysapuun ja tekniseen apuun sekä valmiuksien kehittämistä koskeviin aloitteisiin, jotka ovat olennaisen tärkeitä Afrikan maille ja erityisesti vähiten kehittyneille maille, jotta ne voivat hyödyntää täysimääräisesti EU:n kauppaehtoja; pyytää lisäksi komissiota ja jäsenvaltioita koordinoimaan ohjelmiansa täytäntöönpanoa kauppaa tukevan kehitysavun maksimoimiseksi; suhtautuu tässä suhteessa myönteisesti siihen, että helmikuussa 2017 tuli voimaan WTO:n kaupan helpottamissopimus, jonka on määrä helpottaa tullimenettelyjä ja vähentää siten kaupankäynnin kustannuksia;
3. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tehostamaan kauppaa tukevan kehitysavun ohjelmiansa koordinoitua ja lisäämään Afrikkaa koskevien investointipolitiikkojensa synergioita;
4. katsoo, että talouskumppanuussopimukset, joilla on kyseisten maiden parlamenttien laaja tuki, voivat olla moitteettomasti täytäntöönpanuina ja asianmukaisilla rakenteellisilla toimilla tuettuina tärkeä väline, jolla edistetään alueellista kehitystä ja Afrikan osallistumista maailmankauppaan;
5. korostaa, että EU:n ja Afrikan välisten suhteiden on perustuttava yhdenvertaisten kumppanien väliseen oikeudenmukaiseen ja tasapainoiseen kehitykseen ja keskinäiseen kunnioitukseen sekä ihmisoikeuksien edistämiseen ja YK:n kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamiseen liittyvien etujen tunnustamiseen;
6. kehottaa komissiota tukemaan Afrikan maiden integroimista maailmankauppaan ja alueelliseen kauppaan kehittämällä kriittistä infrastruktuuria, energian saantia, rahoituspalveluja ja liiketoimintakoulutusta;
7. kehottaa komissiota auttamaan Afrikan maita kehittymään ja integroitumaan maailmankauppaan myös maailmanlaajuisten ja alueellisten arvoketjujen kautta, jotta eri maat voivat osallistua tuotantoon väli- ja lopputuotteiden avulla; kehottaa tässä yhteydessä EU:ta tukemaan enemmän Afrikan pyrkimyksiä luoda maanosan laajuinen vapaakauppa-alue, joka edistää paikallisten tuloerojen vähentämistä, auttamaan talouden monipuolistamista ja teknologian siirtoa sekä myötävaikuttamaan myös Afrikan laajempaan osallistumiseen kansainväliseen kauppaan ja jatkamaan yhteistyötä kyseisten maiden kanssa tämän tavoitteen saavuttamiseksi; toteaa, että vaikka EU:n toimet ovat olennaisen tärkeitä Afrikan maiden auttamiseksi tällaisten tavoitteiden saavuttamisessa, Afrikan maiden poliittinen sitoutuminen on tietenkin välttämätöntä;
8. vaatii EU:ta ottamaan jatkuvasti huomioon Afrikan maiden ja alueiden kehityksen eri tasot sekä niiden vaihtelevat odotukset, kun se määrittelee ja panee täytäntöön kauppapolitiikkaansa Afrikassa, ja hyväksymään siksi kohdennettuja ja erityisiä kauppaehtoja tai toimenpiteitä, joilla lisätään tuotanto- ja jalostusvalmiuksia ja tehostetaan alueellista yhdentymistä sekä pienimuotoista ja kestävä maataloutta edistämällä paikallisten elintarvikkeiden tarjontaa paikallisilla markkinoilla; korostaa myös, että EU:n ja Afrikan maiden tai alueellisten ryhmittymien välisessä kauppasopimuksessa tai yksipuolisessa kauppajärjestelyssä on tarpeen säätää riittävän epäsymmetrisistä vapauttamisen aikatauluista, kehittymässä olevien teollisuudenalojen suojelusta, kehitystä tukevista alkuperäsäännöistä ja tehokkaista suojalausekkeista;

9. katsoo, että WTO:n kaupan helpottamissopimuksen tehokas täytäntöönpano ja tullimenettelyjen yksinkertaistaminen ja avoimuus auttavat lisäämään Euroopan ja Afrikan välistä kauppaa, mistä on hyötyä varsinkin pk-yrityksille ja innovoinnille;
10. kehottaa EU:ta keskittymään kauppa- ja investointipolitiikassaan yksityissektorin kasvuun sekä innovoinnin, kilpailukyvyn ja yrittäjyyden tukemiseen Euroopassa ja Afrikassa ja noudattamaan Afrikkaa koskevassa politiikassaan kestävän kehityksen ja yhteiskuntavastuun periaatteita;
11. toteaa, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksilla on perustavanlaatuinen rooli taloudellisessa kehityksessä, koska ne vilkastuttavat yksityissektoria ja vahvistavat instituutioiden ja talouden toimijoiden välisiä synergioita, ja katsoo siksi, että niitä olisi tuettava tässä strategiassa;
12. vaatii, että eurooppalaiset kehitys- ja investointihankkeet Afrikassa perustuvat omavastuullisuuden periaatteeseen, jotta edunsaajavaltiot voivat ottaa vastuulleen omat kehitysmallinsa;
13. odottaa EU:n tekävän tulevaisuudessa strategisia yhteistyösuunnitelmia Afrikan kanssa käytävän vuoropuhelun pohjalta;
14. kehottaa Euroopan investointipankkia ja komissiota investoimaan varsinkin ulkoisen investointiohjelman kautta hankkeisiin, joilla on mahdollisuudet luoda paljon työpaikkoja ja joiden painopistealoina ovat puhdas energia, infrastruktuuri sekä terveydenhuollon ja lääketieteen tutkimus;
15. korostaa, että investointihankkeiden tukemisen ehdoksi olisi asetettava taloudellinen tehokkuus ja odotettavat taloudelliset tulokset, jotta voitaisiin tehostaa kaupankäyntiä Afrikan markkinoilla sekä kolmansien maiden ja alueiden kanssa ja vahvistaa Afrikan maiden teollisuuden jalostusvalmiuksia;
16. muistuttaa, että EU:n investointipolitiikan on edistettävä kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamista varsinkin silloin, kun siihen liittyy julkisten varojen käyttöä; muistuttaa tarpeesta lisätä kehitysrahoituslaitosten sekä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien avoimuutta ja vastuullisuutta, jotta voidaan tehokkaasti jäljittää ja seurata rahavirtoja, velan kestävyttä ja niiden hankkeiden kestäväälle kehitykselle tuottamaa lisäarvoa;
17. katsoo, että digitaalinen kehitys voisi tarjota kasvumahdollisuuksia Afrikassa – esimerkiksi sähköisen kaupankäynnin tai mobiilimaksujen kautta – ja että EU:n ja Afrikan kehityspolitiikan olisi edistettävä sähköisen ja internetin saatavuuden parantamista Afrikassa;
18. vaatii avoimuutta kauppasopimuksiin ja kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien, myös kyseisten maiden kansalaisyhteiskuntien, täysimääräistä osallistumista virallisten kuulemisten kautta tuleviin neuvotteluihin ja tällä hetkellä neuvoteltavana olevien sopimusten täytäntöönpanoon;
19. kehottaa noudattamaan kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuutta koskevia periaatteita EU:n ja Afrikan kauppasuhteissa, mikä merkitsee

täytäntöönpanokelpoisten kauppaa ja kestävästä kehitystä koskevien lausekkeiden sisällyttämistä kaikkiin EU:n kauppasopimuksiin Afrikan maiden kanssa komission ”Kaikkien kauppa” -strategiassa antaman sitoumuksen mukaisesti;

20. suhtautuu myönteisesti EU:n viime vuosina toteuttamiin toimiin, joilla pyritään edistämään yritysten yhteiskuntavastuuta; kehottaa EU:ta toteuttamaan edelleen toimia sen varmistamiseksi, että yritykset ovat kaikilta osin vastuussa ihmisoikeusrikkomuksista ja ympäristörikoksista; on tässä suhteessa samaa mieltä siitä, että yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevien YK:n suuntaviivojen olisi oltava osa tulevia Afrikan maiden ja EU:n välisiä sopimuksia, ja kehottaa molempia osapuolia sisällyttämään ne mahdollisiin sopimusten tarkistuksiin; kehottaa lisäksi EU:ta edistämään tosiasiallisesti due diligence -velvoitteita maailmanlaajuisten toimitusketjujen kestävyuden varmistamiseksi;
21. odottaa myös, että laaditaan strategia, jolla torjutaan korruptiota ja laitonta pääomapakoa Afrikasta, ja vaatii ottamaan huomioon tulevaisuudessa Afrikan alueellisten markkinoiden kehittämisen;
22. pitää tärkeänä, että EU:n Afrikka-strategiassa otetaan huomioon naisten roolin merkitys taloudellisessa kehityksessä ja yhteiskuntien selviytymiskyvyssä niin Euroopassa kuin Afrikassakin ja että hankkeita kehitetään tätä silmällä pitäen.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	25.9.2017
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 32 -: 2 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	William (The Earl of) Dartmouth, Laima Liucija Andrikienė, Maria Arena, Tiziana Beghin, Santiago Fisas Ayxelà, Eleonora Forenza, Karoline Graswander-Hainz, Heidi Hautala, France Jamet, Bernd Lange, David Martin, Emma McClarkin, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Alessia Maria Mosca, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Viviane Reding, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Tokia Saïfi, Helmut Scholz, Adam Szejnfeld, Hannu Takkula, Iuliu Winkler, Jan Zahradil
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Klaus Buchner, Edouard Ferrand, Agnes Jongerius, Sajjad Karim, Sander Loones, Paul Rübig, Jarosław Wałęsa
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Massimiliano Salini, Bogdan Brunon Wenta

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

32	+
ALDE	Hannu Takkula
ECR	Emma McClarkin, Jan Zahradil, Sajjad Karim. Sander Loones
EFDD	Tiziana Beghin, William (The Earl of) Dartmouth
GUE/NGL	Anne-Marie Mineur, Eleonora Forenza, Helmut Scholz
PPE	Adam Szejnfeld, Bogdan Brunon Wenta, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Iuliu Winkler, Jarosław Wałęsa, Laima Liucija Andrikienė, Massimiliano Salini, Paul Rübig, Santiago Fisas Aixelà, Tokia Saïfi, Viviane Reding
S&D	Agnes Jongerius, Alessia Maria Mosca, Bernd Lange, David Martin, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Karoline Graswander-Hainz, Maria Arena, Sorin Moisă
Verts/ALE	Heidi Hautala, Klaus Buchner

2	-
ENF	Edouard Ferrand, France Jamet

0	0
-	-

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

29.9.2017

KANSALAIKVAPAUKSIEN SEKÄ OIKEUS- JA SISÄASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

kehitysvaliokunnalle

aiheesta ”EU–Afrikka-strategia: kehityksen vauhdittaminen”
(2017/2083(INI))

Valmistelija: Cécile Kshetu Kyenge

EHDOTUKSET

Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa kehitysvaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- A. toteaa, että muuttoliikettä ja liikkuvuutta koskevat kysymykset, turvallisuushaasteet sekä järjestäytyneen ja rajatylittävän rikollisuuden torjuminen yhdistävät Afrikkaa ja EU:ta; katsoo, että näitä ongelmia on käsiteltävä yhdessä ja käytännönläheisesti;
1. korostaa, että kun EU–Afrikka-strategia on pantu täytäntöön, siinä olisi käsiteltävä kaikkia muuttoliikkeeseen, kansainväliseen suojeluun ja pakkosiirtoon liittyviä kysymyksiä siten, että keskitytään solidaarisuuden, kumppanuuden ja jaetun vastuun periaatteisiin sekä ihmisoikeuksia koskevaan keskinäiseen vastuuvollisuuteen;
 2. panee merkille, että Afrikassa riehuviin konflikteihin liittyvä turvattomuuden ilmapiiri vaikeuttaa hyvää hallintoa ja luo ympäristön, joka ei edistä kasvua, työllisyyttä, investointeja ja kehitystä; korostaa, että demokraattiset ja avoimet valtorakenteet, oikeusvaltioperiaate, ihmisoikeuksien kunnioittaminen, sukupuolten tasa-arvo ja hyvä hallinto ovat olennaisia osatekijöitä Afrikan maiden kehityksen kannalta; pitää Afrikkaa keskeisenä kansainvälisenä kumppanina ja katsoo, että EU:n olisi tehostettava yhteistyötään ja poliittista vuoropuheluaan tämän mantereen kanssa sekä lisättävä afrikkalaisten kumppaniensa vaikutusmahdollisuuksia keskinäisen luottamuksen avulla; korostaa, että EU:n kehitysrahoituksen ja -avun olisi edistettävä Afrikan maiden kestävä kehitystä ja hyvää hallintoa; katsoo, että EU:n ja Afrikan välille tarvitaan vahvempaa ja poliittisempaa kumppanuutta sekä erityinen rahoituskehys näiden kysymysten ratkaisemiseksi;
 3. painottaa, että EU–Afrikka-strategiassa on voitava ottaa huomioon Afrikan valtioiden

huomattava monimuotoisuus ja siksi sitä on mukautettava kunkin kumppanimaan erityisolosuhteisiin;

4. panee merkille, että Afrikan maiden välillä on kehityseroja; kehottaa EU:ta tukemaan strategisia kumppaneita ja johtavia maita, jotka voivat vaikuttaa poliittisesti, taloudellisesti ja yhteiskunnallisesti siten, että Afrikkaan syntyy kasvulle ja kehitykselle suotuisa ilmapiiri, erityisesti kahdenvälisen sopimusten ja alueellisten strategioiden avulla, jolloin mahdollistetaan Afrikan ja Euroopan välisen muuttoliikkeen syiden poistaminen;
5. katsoo, että vaikka EU:n ja Afrikan kumppanuuden on oltava keskeinen elementti kehitysapolitiikassamme ja Afrikassa toteutetuissa toimissa, Afrikan maat ja niiden johtajat ovat edelleen ensisijaisesti vastuussa mantereensa tulevaisuudesta; katsoo siksi, että EU:n on tuettava Afrikan johtajien toimia, joilla edistetään vakautta ja hyvinvointia Afrikassa, sekä yhteistyötä, joka perustuu rauhaa, turvallisuutta ja hyvää hallintoa koskeviin yhteisiin etuihimme;
6. korostaa, että muuttoliike ja liikkuvuus Afrikan sisällä sekä Afrikan ja EU:n välillä ovat hyödyllisiä kummallekin mantereelle ja että muuttoliikettä ja liikkuvuutta koskeva kokonaisvaltainen lähestymistapa on erittäin tärkeä kestävän kehityksen vauhdittamisen, demokratian, oikeusvaltioperiaatteen, hyvän hallinnon ja ihmisoikeuksien edistämisen kannalta; kehottaa komissiota kehittämään uusia liikkuvuutta ja muuttoliikettä koskevia kumppanuuksia Afrikan kumppanimaiden kanssa;
7. on tietoinen, että vuoteen 2050 mennessä Afrikan väestön ennustetaan kasvavan 2,4 miljardiin henkeen, joista valtaosa on nuoria¹; pitää myönteisenä, että Afrikka–EU-kumppanuudessa nuoret halutaan asettaa painopisteeksi; kannustaa EU:ta jatkossakin määrittämään ja tukemaan nuoria koskevia aloitteita, joilla edistetään demokratiaa, oikeusvaltioperiaatetta ja ihmisoikeuksia, sekä tehostamaan yhteistyötään Afrikan maiden kanssa lapsisotilaiden värväämisen, naisten sukupuolielinten silpomisen, pakkoavioliitosten ja muiden lapsen oikeuksien loukkausten torjumiseksi; muistuttaa, että yksi kymmenestä muuttavasta opiskelijasta maailmassa on afrikkalainen, ja heistä puolet tulee Eurooppaan; painottaa, että on tärkeää korostaa tiedonvaihdon merkitystä, jotta kaikissa tapauksissa estetään aivovuoto Afrikasta;
8. kehottaa erityisesti panemaan täytäntöön tutkimusta, opiskelua, harjoittelua, vapaaehtoistyötä, oppilasvaihto-ohjelmaa tai koulutushanketta ja au pairina työskentelyä varten tapahtuvan kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä annetun direktiivin (EU) 2016/801 siten, että se hyödyttää afrikkalaisia opiskelijoita;
9. toteaa, että väkivaltaiset konfliktit, vaino, eriarvoisuus, ihmisoikeusloukkaukset, terrorismi, sortohallinnot, luonnonkatastrofit, ilmastonmuutos ja krooninen köyhyys ovat johtaneet viime vuosina väestön liikkumiseen ja Eurooppaan kohdistuvan muuttoliikkeen kasvuun; muistuttaa, että Afrikassa kansainvälinen muuttoliike koskee alle 35 miljoonaa ihmistä ja että yli 85 prosenttia muuttoliikkeestä tapahtuu Afrikan sisällä; korostaa, että pakolaisilla ja siirtolaisilla on samat yleismaailmalliset

¹ YK, World population prospects, 2015.

ihmisoikeudet ja perusvapaudet;

10. muistuttaa, että kehitysmaat ottavat vastaan suurimman osan pakolaisista ja muuttajista ja että väestön liikehdintä tapahtuu pääasiassa näiden maiden sisällä ja niiden välillä; korostaa, että kyseisten maiden avustusjärjestelmät joutuvat niin mittavien haasteiden eteen, että yhä suuremman siirtymään joutuneen väestön suojeleminen saattaa vaarantua vakavasti;
11. tuo erityisesti esille väkivallan ja vainon ihmisiä kohtaan heidän rotunsa, etnisen taustansa, uskontonsa tai vakaumuksensa, seksuaalisen suuntautumisensa, sukupuoli-identiteettinsä tai sukupuoliominaisuuksiensa takia ja katsoo, että tällaisella väkivallalla ja vainolla rikotaan kansainvälisiä ihmisoikeusvelvoitteita ja perusvapauksia, hidastetaan kehitystä ja aiheutetaan laajamittaista pakolaisten ja muuttajien liikkumista;
12. katsoo, että terrorismi on maailmanlaajuinen uhka alueelliselle rauhalle ja vakaudelle sekä kestäväälle kehitykselle ja sisäiselle turvallisuudelle ja että kansallisten hallitusten, alueellisten ja kansainvälisten organisaatioiden ja EU:n virastojen on torjuttava sitä koordinoitulla tavalla; muistuttaa, että järjestäytyneellä rikollisuudella, rahanpesulla, huumeiden ja villieläinten salakuljetuksella sekä merirosvouksella on kiistaton vaikutus Afrikan maihin; kehottaa tiivistämään yhteistyötä EU–Afrikka-strategian puitteissa, jotta voidaan estää rankaisematta jääminen, edistää oikeusvaltioperiaatetta sekä poliisin ja oikeuslaitoksen valmiuksien laajentamista tiedonvaihdon ja parhaiden käytäntöjen vaihdon helpottamiseksi, ja jotta voidaan ennalta ehkäistä, estää ja torjua terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden rahoittamista ja edistää syytteeseen asettamista; katsoo, että terrorismin vastaiseen strategiaan olisi kuuluttava toimia, joilla ennalta ehkäistään väkivaltaiseen ääriliikehdintään johtavaa radikalisoitumista Afrikassa ja Euroopassa, erityisesti nuorten keskuudessa;
13. kehottaa kiinnittämään huomiota siihen, että muuttoliikettä ja liikkuvuutta koskevalla EU:n ja Afrikan vuoropuhelulla olisi helpotettava ihmisten, eikä pelkästään ammattitaitoisten ihmisten, vapaata liikkuvuutta Afrikassa sekä Afrikan ja EU:n välillä käyttäen perustana hyvin hallinnoitua oikeuksiin perustuvaa lähestymistapaa, johon kuuluu turvallisten ja laillisten maahanmuuttoväylien vahvistaminen; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita helpottamaan perheiden yhdistämistä;
14. kehottaa jälleen vahvistamaan laillisia väyliä kansainvälistä suojelua tarvitseville henkilöille; kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan uudelleensijoituspaikkoja suurelle määrälle pakolaisia ottaen huomioon Afrikan maiden vastaanottamien pakolaisten kokonaismäärän; kehottaa tässä yhteydessä perustamaan EU:n uudelleensijoittamiskehyksen, jossa jäsenvaltiot voivat nopeasti ryhtyä toimenpiteisiin ja joka kannustaa EU:ta ja jäsenvaltioita omaksumaan keskeisen ja esimerkillisen aseman uudelleensijoittamisessa maailmanlaajuisesti; muistuttaa, että jäsenvaltioiden on asetettava saataville kaikki tarvittavat välineet ja suunniteltava uusien ja turvallisten reittien avaamista turvapaikanhakijoille ja erityisesti haavoittuvassa asemassa oleville henkilöille lähtö- tai kauttakulkumaissa sijaitsevista EU-maiden edustustoista ja konsulaateista;
15. kehottaa lisäksi EU:ta ja sen jäsenvaltioita toimimaan yhteistyössä ja avustamaan sellaisia Afrikan valtioita, joissa pakolaiset liikkuvat ja joissa on pitkään jatkuneita kriisejä, jotta parannetaan kyseisten valtioiden turvapaikkakapasiteettia ja

suojelujärjestelmiä; muistuttaa, että kaikessa muuttoliike- ja turvapaikkayhteistyössä on pyrittävä edistämään perusoikeuksia koskevia periaatteita, jotka ohjaavat EU:n muuttoliike- ja turvapaikkapolitiikkaa;

16. muistuttaa, että on tärkeää antaa potentiaalisille muuttajille mahdollisimman paljon tietoa laittomiin muuttoreitteihin liittyvistä vaaroista sekä muuttajien mahdollisuuksista työllistyä ja saada koulutusta EU:ssa;
17. muistuttaa, että vuoteen 2018 mennessä on määrä laatia YK:n johdolla kaksi globaalia sopimusta, joista toinen koskee maahanmuuttoa ja toinen pakolaisia, sillä YK:n yleiskokous hyväksyi 19. syyskuuta 2016 New Yorkin julkilausuman pakolaisista ja muuttajista, ja että Afrikan ja EU:n välistä vuoropuhelua olisi tehostettava etukäteen, jotta voidaan mahdollisuuksien mukaan määritellä yhteiset prioriteetit;
18. korostaa, että palauttamiset voidaan toteuttaa vasta sen jälkeen, kun kukin yksittäinen tapaus on arvioitu kunnioittaen täysin asianomaisten oikeuksia, ja että kaikki muuttajien käännätyisyrittäykset ovat EU:n ja kansainvälisen oikeuden vastaisia; katsoo, että muuttajien palauttamiset olisi toteutettava turvallisesti, että vapaaehtoiset paluut olisi asetettava etusijalle pakkotoimin tapahtuvien palauttamisien sijaan ja että muuttajien uudelleenkotouttamisesta olisi huolehdittava järjestelmällisesti;
19. kehottaa tekemään ihmiskaupan ja muuttajien salakuljetuksen torjunnassa Afrikan maiden kanssa vaikuttavaa, tehostettua ja järjestelmällistä yhteistyötä, joka kattaa myös vahvan ja aidon uudelleensijoittamispolitiikan sekä talousrikostutkinnan; kehottaa EU:ta ja Afrikan maita tehostamaan yhteistyötään ja ponnistelujaan Afrikan ja Euroopan välisen ihmiskaupan ja -salakuljetuksen lopettamiseksi;
20. on tietoinen kaikkialle maailmaan levittäytyneiden afrikkalaisyhteisöjen strategisesta potentiaalista sekä rahalähetysten että muiden kuin taloudellisten arvojen kannalta, kun kyseessä ovat valmiudet rakentaa ja edistää rauhaa, demokratiaa, hyvää hallintoa ja sosiaalista vakautta; muistuttaa, että on tärkeää pitää yhteyttä näihin muuttajayhteisöihin ja ottaa ne mukaan kehityshankkeisiin, jotta varmistetaan, että ne edistävät kehityspolitiikan vaikuttavuutta;
21. palauttaa mieliin, että Afrikan johtajat ovat sitoutuneet parantamaan kasvua, kehitystä, hyvinvointia ja hyvää hallintoa Afrikan mantereella vuoteen 2063 mennessä; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tukemaan kehitysmaita siten, että ne voivat toteuttaa pitkän aikavälin politiikkoja, joissa kunnioitetaan liikkumisen vapautta, koulutusta, terveydenhoitoa ja työllisyyttä koskevia oikeuksia; korostaa, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden olisi erityisesti tuettava vähiten kehittyneitä maita niiden toimissa ilmastonmuutoksen torjumiseksi, jotta vältetään köyhyyden kärjistyminen näissä maissa;
22. suosittelee lisätoimenpiteitä, joilla inhimillistä ja kestävästä muuttoliikkeen hallinnointia koskeva Vallettan toimintasuunnitelma pannaan täytäntöön Välimeren molemmin puolin; muistuttaa sellaisten aloitteiden merkityksestä, joilla lisätään muuttoliikekysymyksiä koskevaa vuoropuhelua ja yhteistyötä, kuten Rabatin prosessi ja Khartumin prosessi;
23. kehottaa tehostamaan parlamentaarista valvontaa, joka koskee kolmansien maiden

kanssa sovittuja toimintamenettelyjä sekä asiaankuuluvien EU:n virastojen ulkoista yhteistyötoimintaa.

TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA

Hyväksytty (pvä)	28.9.2017
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 41 -: 2 0: 6
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Jan Philipp Albrecht, Heinz K. Becker, Malin Björk, Michał Boni, Caterina Chinnici, Rachida Dati, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Laura Ferrara, Lorenzo Fontana, Kinga Gál, Ana Gomes, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Monika Hohlmeier, Brice Hortefeux, Sophia in 't Veld, Dietmar Köster, Barbara Kudrycka, Cécile Kashetu Kyenge, Marju Lauristin, Juan Fernando López Aguilar, Roberta Metsola, Louis Michel, Péter Niedermüller, Soraya Post, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Branislav Škripek, Helga Stevens, Traian Ungureanu, Marie-Christine Vergiat, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Marina Albiol Guzmán, Anna Hedh, Lívia Járóka, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Jean Lambert, Gilles Lebreton, Angelika Mlinar, Emil Radev, Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Jaromír Štětina
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Andrea Bocskor, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ LAUSUNNON
ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

41	+
ALDE	Nathalie Griesbeck, Sophia in 't Veld, Louis Michel, Angelika Mlinar, Cecilia Wikström
ECR	Branislav Škripek, Helga Stevens
EFDD	Laura Ferrara
PPE	Heinz K. Becker, Andrea Bocskor, Michał Boni, Rachida Dati, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, Kinga Gál, Monika Hohlmeier, Brice Hortefeux, Lívia Járóka, Barbara Kudrycka, Roberta Metsola, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Jaromír Štětina, Traian Ungureanu
S&D	Caterina Chinnici, Tanja Fajon, Ana Gomes, Sylvie Guillaume, Anna Hedh, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Cécile Kashetu Kyenge, Marju Lauristin, Juan Fernando López Aguilar, Péter Niedermüller, Soraya Post, Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Birgit Sippel, Josef Weidenholzer
VERTS/ALE	Jan Philipp Albrecht, Jean Lambert, Judith Sargentini

2	-
ENF	Lorenzo Fontana, Gilles Lebreton

6	0
GUE/NGL	Marina Albiol Guzmán, Malin Björk, Cornelia Ernst, Marie-Christine Vergiat
PPE	Emil Radev
S&D	Dietmar Köster

Merkkien selitykset:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
ASIESTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	10.10.2017
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 19 -: 5 0: 3
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzuliță, Enrique Guerrero Salom, Maria Heubuch, György Hölvényi, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Maurice Ponga, Lola Sánchez Caldentey, Eleftherios Synadinos, Eleni Theoharous, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská, Joachim Zeller, Željana Zovko
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Marina Albiol Guzmán, Thierry Cornillet, Brian Hayes, Cécile Kashetu Kyenge, Florent Marcellesi
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	France Jamet

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA
VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

19	+
ALDE	Beatriz Becerra Basterrechea, Thierry Cornillet, Paavo Väyrynen
ECR	Nirj Deva, Eleni Theocharous
PPE	Brian Hayes, György Hölvényi, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Maurice Ponga, Bogdan Brunon Wenta, Joachim Zeller, Željana Zovko
S&D	Doru-Claudian Frunzulică, Enrique Guerrero Salom, Cécile Kashetu Kyenge, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon

5	-
EFDD	Ignazio Corrao
ENF	France Jamet
GUE/NGL	Marina Albiol Guzmán, Lola Sánchez Caldentey
NI	Eleftherios Synadinos

3	0
PPE	Anna Záborská
Verts/ALE	Maria Heubuch, Florent Marcellesi

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää